Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2002/87/EÜ,**

16. detsember 2002,

milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ

(EÜT L 35, 11.2.2003, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/1/EÜ, 9. märts 2005	L 79	9	24.3.2005

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2002/87/EÜ,

16. detsember 2002,

milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 47 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([2])

pärast konsulteerimist regioonide komiteega,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust, ([3])

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ([4])

ning arvestades järgmist:

(1) Kehtivate ühenduse õigusaktidega on ette nähtud ulatuslik eeskirjade kogum, milles käsitletakse usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet eraldiseisvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute puhul ning krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute puhul, mis kuuluvad vastavalt kas pangakontserni/investeerimisühingute kontserni või kindlustusandjate gruppi, st homogeense finantstegevusega seotud kontsernidesse.

(2) Finantsturgude arengu mõjul on tekkinud finantsturgude eri sektorites teenuseid ja tooteid pakkuvad finantskontsernid, mida nimetatakse finantskonglomeraatideks. Seni ei ole kontserni tasandil teostatud sellisesse konglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet, eriti seoses konglomeraadi maksejõulisuse ja riskikontsentratsiooni, kontsernisiseste tehingute, konglomeraadisiseste riskijuhtimistoimingute ning sobiva ja nõuetekohase haldamislaadiga. Mõned kõnealused konglomeraadid kuuluvad suurimate finantsturgudel aktiivselt tegutsevate ja kogu maailmas teenuseid osutavate finantskontsernide hulka. Kui sellised konglomeraadid ning eelkõige sellistesse konglomeraatidesse kuuluvad krediidiasutused, kindlustusseltsid ja investeerimisühingud peaksid sattuma finantsraskustesse, võivad kõnealused raskused tõsiselt ohustada finantssüsteemi stabiilsust ning mõjutada üksikuid hoiustajaid, kindlustusvõtjaid ja investoreid.

(3) Komisjoni finantsteenustealase tegevuskavaga nähakse ette hulk meetmeid, mis on vajalikud finantsteenuste ühisturu väljakujundamiseks ning selles teatatakse finantskonglomeraatide jaoks täiendavate usaldatavusnormatiivide väljatöötamisest, mis keskenduvad kehtivate valdkondade õigusaktide puudustele ja usaldatavusnormatiividega seotud täiendavatele ohtudele, et tagada valdkonnaülese finantstegevusega seotud finantskontsernide puhul järelevalve nõuetekohane kord. Sellist ambitsioonikat eesmärki

([1]) EÜT C 213 E, 31.7.2001, lk 227.
([2]) EÜT C 36, 8.2.2002, lk 1.
([3]) EÜT C 271, 26.9.2001, lk 10.
([4]) Euroopa Parlamendi 14. märtsi 2002. aasta arvamus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata), nõukogu 12. septembri 2002. aasta ühine seisukoht (EÜT C 253 E, 22.10.2002, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 20. novembri 2002. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

▼B

saab saavutada üksnes etappide kaupa. Finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendava järelevalve kehtestamine on üks selline etapp.

(4) Ka muudel rahvusvahelistel foorumitel on täheldatud vajadust finantskonglomeraatide asjakohase järelevalve põhimõtete väljatöötamise järele.

(5) Tõhususe tagamiseks tuleks finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet kohaldada kõigi selliste konglomeraatide suhtes, mida olenemata nende ülesehitusest iseloomustab teatava künnise saavutamisega kaasnev märkimisväärne valdkonnaülene finantstegevus. Täiendav järelevalve peaks hõlmama kõiki valdkondade finantsalastes õigusaktides määratletud finantstegevusi ning täiendava järelevalve reguleerimisala peaks hõlmama kõiki peamiselt selliste tegevustega tegelevaid üksuseid, sealhulgas varahaldusettevõtteid.

(6) Kui otsustatakse, et teatavat üksust ei hõlmata täiendava järelevalve reguleerimisalasse, tuleks muu hulgas meeles pidada, kas selline üksus on valdkondade eeskirjade alusel hõlmatud järelevalvega kontserni tasandil.

(7) Pädevatel asutustel peaks olema võimalik kontserni tasandil hinnata finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute finantsolukorda, eelkõige seoses maksejõulisuse (sealhulgas omavahenditesse kuuluvate finantsinstrumentide mitmekordse finantsvõimenduse kasutamise vältimine), riskikontsentratsiooni ja kontsernisiseste tehingutega.

(8) Finantskonglomeraate juhitakse sageli majandustegevuse valdkonnas, mis ei lange täielikult kokku konglomeraadi õigusstruktuuriga. Nimetatud suundumuse arvessevõtmiseks tuleks juhtimisnõudeid veelgi laiendada, eelkõige seoses segafinantsvaldusettevõtjate juhtimisega.

(9) Kõigil finantskonglomeraatidel, mille suhtes kohaldatakse täiendavat järelevalvet, peaks olema asjaomaste pädevate asutuste hulgast nimetatud koordinaator.

(10) Koordinaatori ülesanded ei tohiks mõjutada valdkondade eeskirjadega pädevate asutuste jaoks ettenähtud ülesandeid ega kohustusi.

(11) Asjaomastel pädevatel asutustel ja eelkõige koordinaatoril peaksid olema vahendid, mille abil saada finantskonglomeraati kuuluvatelt üksustelt või muudelt pädevatelt asutustelt täiendava järelevalve teostamiseks vajalikku teavet.

(12) Kiiresti tuleks tugevdada krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute järelevalve eest vastutavate asutuste vahelist koostööd, mis hõlmaks samasse finantskonglomeraati kuuluvate üksuste järelevalvega seotud asutuste vahelise *ad hoc* koostöökorra väljatöötamist.

(13) Krediidiasutused, kindlustusseltsid ja investeerimisühingud, mille peakontor asub ühenduses, võivad kuuluda finantskonglomeraati, mille peakontor asub väljaspool ühendust. Kõnealuste reguleeritud üksuste suhtes tuleks samuti kohaldada samaväärset ja asjakohast täiendavat järelevalvekorda, mille eesmärgid ja tulemused sarnanevad käesoleva direktiivi sätete eesmärkide ja tulemustega. Seepärast on äärmiselt olulised nii eeskirjade läbipaistvus kui ka teabevahetus kolmandate riikidega kõigi asjaomaste tingimuste üle.

(14) Samaväärse ja asjakohase täiendava järelevalvekorra olemasolu võib eeldada üksnes siis, kui kolmandate riikide järelevalveasutused on nõus tegema asjaomaste pädevate asutustega koostööd

▼B

finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendava järelevalve teostamise vahendite ja eesmärkide osas.

(15) Käesoleva direktiiviga ei nõuta, et pädevad asutused peaksid avaldama finantskonglomeraatide komiteele teavet, mille suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi või muude valdkondade direktiivide alusel konfidentsiaalsuskohustust.

(16) Kavandatud meetme eesmärki, milleks on finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet käsitlevate eeskirjade kehtestamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seepärast on nimetatud eesmärki meetme ulatuse ja tagajärgede tõttu parem saavutada ühenduse tasandil – ühendus võib võtta meetmeid asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale, kui on vaja nimetatud eesmärgi saavutamiseks. Käesolevas direktiivis määratletakse miinimumstandardid ja seega võivad liikmesriigid sätestada rangemad eeskirjad.

(17) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtetest.

(18) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ([1])

(19) Selleks et võtta arvesse finantsturgude arengut, võib aeg-ajalt osutuda vajalikuks näha käesolevas direktiivis sätestatud eeskirjade jaoks ette tehnilisi juhiseid ja rakendusmeetmeid. Seepärast tuleks komisjonile anda volitused võtta rakendusmeetmeid, tingimusel et need ei muuda käesoleva direktiivi olulisi osi.

(20) Krediidiasutusi, kindlustusseltse ja investeerimisühinguid käsitlevaid olemasolevaid valdkondade eeskirju tuleks täiendada minimaalselt, eelkõige selleks, et vältida vaidlusküsimuste tekkimist valdkondade eeskirjade ja finantskonglomeraate käsitlevate eeskirjade reguleerimisalade üle. Seepärast tuleks vastavalt muuta esimest nõukogu 24. juuli 1973. aasta direktiivi 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta ([2]), 5. märtsi 1979. aasta esimest nõukogu direktiivi 79/267/EMÜ otsese elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta ([3]), nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivi 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) ([4]), nõukogu 10. novembri 1992. aasta direktiivi 92/96/EMÜ otsese elukindlustusega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (kolmas elukindlustuse direktiiv) ([5]), nõukogu 15. märtsi 1993. aasta direktiivi 93/6/EMÜ investeerimisühingute ja krediidiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta ([6]), nõukogu

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.
([2]) EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/13/EÜ (EÜT L 77, 20.3.2002, lk 17).
([3]) EÜT L 63, 13.3.1979, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/12/EÜ (EÜT L 77, 20.3.2002, lk 11).
([4]) EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/64/EÜ (EÜT L 290, 17.11.2000, lk 27).
([5]) EÜT L 360, 9.12.1992, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2000/64/EÜ.
([6]) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 98/33/EÜ (EÜT L 204, 21.7.1998, lk 29).

▼B

10. mai 1993. aasta direktiivi 93/22/EMÜ väärtpaberiturul pakutavate investeerimisteenuste kohta ([1]), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 1998. aasta direktiivi 98/78/EÜ kindlustusandjate gruppi kuuluvate kindlustusseltside täiendava järelevalve kohta ([2]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivi 2000/12/EÜ krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta ([3]). Täiendava ühtlustamise eesmärki saab saavutada siiski üksnes etappide kaupa ning selle aluseks peab olema põhjalik analüüs.

(21) Varahaldusettevõtjate valdkondade eeskirjade alusel kohtlemise võimaliku edasise ühtlustamise vajaduse hindamiseks ja sellise ühtlustamise ettevalmistamiseks peaks komisjon esitama aruande liikmesriikide tavadest kõnealuses valdkonnas,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

EESMÄRK JA MÕISTED

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva direktiiviga nähakse ette eeskirjad selliste reguleeritud üksuste täiendavaks järelevalveks, mis on saanud loa vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 6, direktiivi 79/267/EMÜ artiklile 6, direktiivi 93/22/EMÜ artikli 3 lõikele 1 või direktiivi 2000/12/EÜ artiklile 4 ja mis kuuluvad finantskonglomeraati. Käesoleva direktiiviga muudetakse ka asjaomaseid valdkondade eeskirju, mida kohaldatakse eespool osutatud direktiivide reguleerimisalasse kuuluvate üksuste suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *krediidiasutus* – krediidiasutus direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 lõike 1 teises lõigus määratletud tähenduses;

2. *kindlustusselts* – kindlustusselts direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 6, direktiivi 79/267/EMÜ artiklis 6 või direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punktis b määratletud tähenduses;

3. *investeerimisühing* – investeerimisühing direktiivi 93/22/EMÜ artikli 1 lõikes 2 määratletud tähenduses, sealhulgas direktiivi 93/6/EMÜ artikli 2 lõikes 4 osutatud ettevõtted;

4. *reguleeritud üksus* – krediidiasutus, kindlustusselts või investeerimisühing;

5. *varahaldusettevõtja* – fondivalitseja nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/611/EMÜ (avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) ([4]) artikli 1a lõikes 2 määratletud tähenduses, sealhulgas ettevõtja, kelle asukoht on väljaspool ühendust ning kellel oleks kõnealuse direktiivi artikli 5 lõike 1 kohaselt vaja tegevusluba, kui tema asukoht oleks ühenduses;

6. *edasikindlustusselts* – edasikindlustusselts direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punktis c määratletud tähenduses;

([1]) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2000/64/EÜ.

([2]) EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1.

([3]) EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2000/28/EÜ (EÜT L 275, 27.10.2000, lk 37).

([4]) EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/108/EÜ (EÜT L 41, 13.2.2002, lk 35).

▼B

7. *valdkondade eeskirjad* – ühenduse õigusaktid, milles käsitletakse reguleeritud üksuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet, eelkõige direktiivides 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 98/78/EÜ, 93/6/EMÜ, 93/22/EMÜ ja 2000/12/EÜ sätestatu;

8. *finantssektor* – ühest või mitmest järgmisest üksusest koosnev sektor:

   a) krediidiasutus, finantsasutus või krediidiasutuse abiettevõtja direktiivi 2001/12/EÜ artikli 1 lõigetes 5 ja 23 määratletud tähenduses (pangandussektor);

   b) kindlustusselts, edasikindlustusselts või kindlustusvaldusettevõtja direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punktis i määratletud tähenduses (kindlustussektor);

   c) investeerimisühing või finantsasutus direktiivi 93/6/EMÜ artikli 2 lõikes 7 määratletud tähenduses (investeerimisteenuste sektor);

   d) segafinantsvaldusettevõtja;

9. *emaettevõtja* – emaettevõtja seitsmenda nõukogu 13. juuni 1983. aasta direktiivi 83/349/EMÜ (konsolideeritud aastaaruannete kohta) ([1]) artikli 1 tähenduses ja iga ettevõtja, kellel on pädevate asutuste arvates valitsev mõju mõne teise ettevõtja üle;

10. *tütarettevõtja* – tütarettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1 määratletud tähenduses ja iga ettevõtja, kelle üle emaettevõtjal on pädevate asutuste arvates ülekaalukas mõju; kõiki tütarettevõtjate tütarettevõtjaid käsitatakse emaettevõtja tütarettevõtjatena;

11. *osalus* – osalus nõukogu 25. juuli 1978. aasta neljanda direktiivi 78/660/EMÜ (teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruannete kohta) ([2]) artikli 17 esimeses lauses määratletud tähenduses või vähemalt 20 % hääleõiguse või kapitali otsene või kaudne omamine ettevõttes;

12. *kontsern* – ettevõtjate rühm, mis koosneb emaettevõtjast, selle tütarettevõtjatest ja üksustest, milles emaettevõtjal või selle tütarettevõtjate on osalus, ning ettevõtted, mis on üksteisega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 määratletud tähenduses;

13. *märkimisväärne seos* – olukord, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on seotud:

   a) "osaluse" kaudu, mis tähendab otseselt või kontrollsuhte kaudu vähemalt 20 % omamist ettevõtja hääleõigusest või kapitalist, või

   b) "kontrolli" kaudu, mis tähendab ema- ja tütarettevõtja suhet kõikidel direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 lõigetes 1 ja 2 osutatud juhtudel või samasugust suhet füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel; tütarettevõtja iga tütarettevõtjat loetakse ka kõnealuste ettevõtjate eesotsas oleva emaettevõtja tütarettevõtjaks.

   Olukorda, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on valitseva mõju kaudu ühe ja sama isikuga alaliselt seotud, käsitletakse ka nimetatud isikute vahelise märkimisväärse seosena;

14. *finantskonglomeraat* – kontsern, mis vastab artikli 3 kohaselt järgmistele tingimustele:

   a) kontserni eesotsas on artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus või vähemalt üks kontserni tütarettevõtjatest on artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus;

([1]) EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/65/EÜ (EÜT L 283, 27.10.2001, lk 28).
([2]) EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2001/65/EÜ.

▼B

b) kui kontserni eesotsas on artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus, siis on see kas mõne finantssektori üksuse emaettevõtja, finantssektori üksuses osalust omav üksus või üksus, mis on finantssektori üksusega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 määratletud tähenduses;

c) kui kontserni eesotsas ei ole artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus, toimub kontserni tegevus peamiselt finantssektoris artikli 3 lõike 1 tähenduses;

d) vähemalt üks kontserni kuuluv üksus tegutseb kindlustussektoris ja vähemalt üks pangandus- või investeerimisteenuste sektoris;

e) nii kontserni kuuluvate ja kindlustussektoris tegutsevate üksuste konsolideeritud ja/või koondatud toimingud kui ka pangandus- ja investeerimisteenuste sektoris tegutsevate üksuste konsolideeritud ja/või koondatud toimingud on märkimisväärsed artikli 3 lõike 2 või 3 tähenduses.

Iga punktis 12 määratletud kontserni osa, mille puhul on täidetud käesoleva punkti kriteeriumid, käsitatakse finantskonglomeraadina;

15. *segafinantsvaldusettevõtja* – emaettevõtja, välja arvatud reguleeritud üksus, mis moodustab koos oma tütarettevõtjatega, millest vähemalt üks on ühenduses asuva peakontoriga reguleeritud üksus, ja muude üksustega finantskonglomeraadi;

16. *pädevad asutused* – liikmesriikide siseriiklikud asutused, millele on õigus- või haldusnormidega antud volitused teostada järelevalvet krediidiasutuste ja/või kindlustusseltside ja/või investeerimisühingute üle kas individuaalselt või kontserni tasandil;

17. asjaomased pädevad asutused –

a) liikmesriikide pädevad asutused, mis vastutavad sektoris finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste kontserni tasandil toimuva järelevalve eest;

b) artikli 10 kohaselt määratud koordinaator, kui see erineb punktis a osutatud asutustest;

c) muud asjassepuutuvad pädevad asutused, kui seda peavad vajalikuks punktides a ja b osutatud asutused; sellisele seisukohale jõudmisel võetakse eelkõige arvesse konglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste turuosa teistes liikmesriikides, eriti kui see on suurem kui 5 %, ja teistes liikmesriikides tegutsevate reguleeritud üksuste olulisust konglomeraadis;

18. *kontsernisisesed tehingud* – kõik tehingud, mille puhul finantskonglomeraati kuuluvad reguleeritud üksused sõltuvad oma kohustuste täitmisel otseselt või kaudselt teistest samasse kontserni kuuluvatest ettevõtjatest või mõnest muust füüsilisest või juriidilisest isikust, kes on kõnealusesse kontserni kuuluvate ettevõtjatega seotud märkimisväärse seosega, olenemata sellest, kas need kohustused on lepingulised või lepinguvälised ja kas nendega kaasneb tasu või ei.

19. *riskikontsentratsioon* – kõik kokkupuuted võimaliku kahjumiga, mille kannaksid finantskonglomeraati kuuluvad üksused, kui kahjum on piisavalt suur, et ohustada finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste maksejõulisust või üldist finantsseisundit; sellise kokkupuute võib põhjustada vastaspoole risk/krediidirisk, investeerimisrisk, kindlustusrisk, tururisk, muud riskid või nende riskide kombinatsioon või vastastikune mõju.

Artikkel 3

Finantskonglomeraadi määratlemise künnised

1. Määratlemaks, et kontserni tegevus toimub peamiselt finantssektoris artikli 2 lõike 14 punkti c tähenduses, peaks kontserni reguleeritud

▼B

ja reguleerimata finantssektori üksuste bilansimaht moodustama rohkem kui 40 % kogu kontserni bilansimahust.

2. Selleks, et toiminguid eri finantssektorites võiks lugeda märkimisväärseks artikli 2 lõike 14 punkti e tähenduses, ei tohiks iga finantssektori puhul kõnealuse finantssektori bilansimahu suhtarv võrreldes kontserni kuuluvate finantssektori üksuste bilansimahuga ning sama finantssektori maksejõulisuse nõuete suhtarv võrreldes kontserni kuuluvate finantssektori üksuste kõigi maksejõulisuse nõuetega olla suuremad kui 10 %.

Käesoleva direktiivi rakendamisel on finantskonglomeraadi väikseim finantssektor see sektori, mille keskmine väärtus on kõige väiksem, ning finantskonglomeraadi kõige olulisem finantssektor on see, mille keskmine on suurim. Keskmise arvutamisel ning väikseima ja olulisima finantssektori kindlakstegemisel käsitletakse pangandussektorit ja investeerimisteenuste sektorit koos.

3. Valdkonnaüleseid toiminguid loetakse märkimisväärseteks artikli 1 lõike 14 punkti e tähenduses, kui kontserni väikseima finantssektori bilansimaht on suurem kui 6 miljardit eurot. Kui kontserni puhul ei ole lõikes 2 osutatud künnis saavutatud, võivad asjaomased pädevad asutused ühisel kokkuleppel otsustada, et kontserni ei käsitata finantskonglomeraadina või et artiklite 7, 8 ja 9 sätteid ei rakendata, kui nad leiavad, et kontserni kaasamine käesoleva direktiivi reguleerimisalasse või selliste sätete kohaldamine ei ole vajalik või et see oleks täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast ebasobiv või eksitav, võttes arvesse näiteks järgmisi asjaolusid:

a) väikseima finantssektori suhteline suurus ei ületa viit protsenti, mis on mõõdetud kas lõikes 2 osutatud keskmisena või bilansimahu põhjal või sellise finantssektori maksevõimelisuse nõuete põhjal, või

b) turuosa ei ületa üheski liikmesriigis viit protsenti mõõdetuna pangandus- või investeerimisteenuste sektori bilansimahu põhjal ja kindlustussektori kindlustusmaksete kogusumma põhjal.

Käesoleva lõike kohastest otsustest teatatakse teistele asjaomastele pädevatele asutustele.

4. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamisel võivad asjaomased pädevad asutused ühisel kokkuleppel teha järgmist:

a) jätta üksuse suhtarvude arvutamisel kõrvale artikli 6 lõikes 5 osutatud juhtudel;

b) võtta arvesse vastavust lõigetes 1 ja 2 kavandatud künnistele kolmel järjestikusel aastal, et vältida järske režiimimuudatusi, ja jätta sellise vastavuse arvesse võtmata, kui kontserni struktuuris on toimunud märkimisväärseid muudatusi.

Kui vastavalt lõigetele 1, 2 ja 3 on määratletud finantskonglomeraat, tehakse käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud otsused kõnealuse finantskonglomeraadi koordinaatori ettepaneku põhjal.

5. Lõigete 1 ja 2 rakendamiseks võivad asjaomased pädevad asutused erandjuhtudel ja ühisel nõusolekul asendada bilansimahul põhineva kriteeriumi ühe või mõlema järgmise parameetriga või lisada ühe või mõlemad nimetatud parameetrid, kui nad leiavad, et need parameetrid on käesoleva direktiivi kohase täiendava järelevalve jaoks eriti olulised: tulude struktuur, bilansivälised toimingud.

6. Kui lõigete 1 ja 2 rakendamisel langevad neis lõigetes osutatud suhtarvud juba täiendava järelevalve objektiks olevate konglomeraatide puhul madalamale kui vastavalt 40 % ja 10 %, rakendatakse järskude režiimimuutuste välistamiseks järgmise kolme aasta jooksul madalamaid suhtarve, mis on vastavalt 35 % ja 8 %.

Kui juba täiendava järelevalve objektiks oleva konglomeraadi puhul langeb lõike 3 rakendamisel kontserni väikseima finantssektori bilansimaht alla 6 miljardi euro, kasutatakse järskude režiimimuutuste vältimi-

▼B

seks järgmise kolme aasta jooksul samal põhimõttel väiksemat näitajat suurusega 5 miljardit eurot.

Käesolevas lõikes osutatud ajavahemiku jooksul võib koordinaator muude asjaomaste pädevate asutuste nõusolekul otsustada, et lõpetatakse käesolevas lõikes osutatud madalamate suhtarvude või väiksemate summade kohaldamine.

7. Käesolevas artiklis osutatud arvutused bilansi kohta tehakse kontserni üksuste koondbilansi kogumahu põhjal vastavalt nende raamatupidamise aastaaruannetele. Kõnealuse arvutuse jaoks võetakse ettevõtjaid, milles on osalus, arvesse lähtudes sellest summast nende bilansis, mis vastab kogu kontsernile kuuluvale proportsionaalsele osale. Kui olemas on konsolideeritud aastaaruanne, kasutatakse koondaruande asemel siiski seda.

Lõigetes 2 ja 3 osutatud maksejõulisuse nõuded arvutatakse vastavalt asjaomaste valdkondade eeskirjadele.

Artikkel 4

Finantskonglomeraadi määratlemine

1. Reguleeritud üksustele load andnud pädevad asutused määratlevad vastavalt artiklitele 2, 3 ja 5 kõik kontsernid, mis kuuluvad käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.

Selleks:

— teevad pädevad asutused, kes on andnud loa kontserni kuuluvatele reguleeritud üksustele, vajadusel tihedat koostööd,

— kui pädev asutus leiab, et kõnealuselt pädevalt asutuselt loa saanud reguleeritud üksus kuulub kontserni, mille puhul võib tegemist olla finantskonglomeraadiga, mida ei ole käesoleva direktiivi kohaselt veel määratletud, edastab see pädev asutus oma seisukoha teistele asjaomastele pädevatele asutustele.

2. Artikli 10 kohaselt määratud koordinaator teatab kontserni eesotsas olevale emaettevõtjale või emaettevõtja puudumisel reguleeritud üksusele, kelle bilansimaht on kontserni olulisimas finantssektoris kõige suurem, et kontsern on määratletud kui finantskonglomeraat ning määratud on koordinaator. Koordinaator teavitab ka pädevaid asutusi, mis on andnud load kontserni kuuluvatele reguleeritud üksustele ning segafinantsvaldusettevõtja peakontori asukohajärgse liikmesriigi pädevaid asutusi ja komisjoni.

II PEATÜKK

TÄIENDAV JÄRELEVALVE

1. JAGU

REGULEERIMISALA

Artikkel 5

Artiklis 1 osutatud reguleeritud üksuste täiendava järelevalve reguleerimisala

1. Ilma et see piiraks valdkondade eeskirjades sisalduvaid sätteid järelevalve kohta, näevad liikmesriigid ette artiklis 1 osutatud reguleeritud üksuste täiendava järelevalve käesolevas direktiivis kirjeldatud ulatuses ja viisil.

2. Täiendavat järelevalvet rakendatakse järgmiste reguleeritud üksuste suhtes finantskonglomeraadi tasandil vastavalt artiklitele 6–17:

a) kõik reguleeritud üksused, mis on finantskonglomeraadi eesotsas;

b) kõik reguleeritud üksused, mille emaettevõtja on ühenduses asuva peakontoriga segafinantsvaldusettevõtja;

▼B

c) kõik reguleeritud üksused, mis on teise finantssektori üksusega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 osutatud suhtega.

Kui finantskonglomeraat on sellise teise finantskonglomeraadi allkontsern, mis vastab esimeses lõigus sätestatud nõuetele, võivad liikmesriigid kohaldada artikleid 8–17 ainult sellisesse teise kontserni kuuluvate reguleeritud üksuste suhtes ning kõiki käesolevas direktiivis olevaid viiteid terminitele "kontsern" ja "finantskonglomeraat" käsitatakse viidetena sellisele kontsernile.

3. Kui reguleeritud üksuse suhtes ei kohaldata täiendavat järelevalvet vastavalt lõikele 2 ja tema emaettevõtja on reguleeritud üksus või segafinantsvaldusettevõtja, mille peakontor asub väljaspool ühendust, kohaldatakse tema suhtes täiendavat järelevalvet finantskonglomeraadi tasandil artiklis 18 sätestatud ulatuses ja viisil.

4. Kui isikul on osalus või kapitalisidemed ühes või mitmes reguleeritud üksuses või kui tal on sellistele üksustele märkimisväärne mõju ilma osalust või kapitalisidemeid omamata ja tegemist ei ole lõigetes 2 ja 3 osutatud juhtudega, otsustavad asjaomased pädevas asutused ühisel kokkuleppel ja kooskõlas siseriikliku õigusega, kas ja millises ulatuses teostatakse reguleeritud üksuste täiendavat järelevalvet selliselt, nagu nad moodustaksid finantskonglomeraadi.

Sellise täiendava järelevalve kohaldamiseks peab vähemalt üks üksus olema artiklis 1 osutatud reguleeritud üksus ning täidetud peavad olema artikli 2 lõike 14 punktides d ja e osutatud tingimused. Asjaomased pädevad asutused teevad oma otsuse, võttes arvesse käesolevas direktiivis sätestatud täiendava järelevalve eesmärke.

Esimese lõigu kohaldamisel "ühistuliste kontsernide" suhtes peavad pädevad asutused võtma arvesse nende kontsernide avalikke finantskohustusi teiste finantsüksuste ees.

5. Ilma et see piiraks artikli 13 sätete kohaldamist, ei tähenda täiendava järelevalve teostamine finantskonglomeraadi tasandil mingil moel, et pädevad asutused peaksid teostama individuaalset järelevalvet segafinantsvaldusettevõtjate, finantskonglomeraati kuuluvate kolmandate riikide reguleeritud üksuste või finantskonglomeraati kuuluvate reguleerimata üksuste üle.

2. JAGU

FINANTSSEISUND

Artikkel 6

Kapitali adekvaatsus

1. Ilma et see piiraks valdkondade eeskirju, teostatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste kapitali adekvaatsuse täiendavat järelevalvet kooskõlas käesoleva peatüki 3. jao artikli 9 lõigetega 2–5 ja I lisa sätetega.

2. Liikmesriigid kohustavad finantskonglomeraati kuuluvaid reguleeritud üksusi tagama, et finantskonglomeraadi tasandil oleks võimalik kasutada omavahendeid, mis on alati vähemalt samaväärsed I lisa kohaselt arvutatud kapitali adekvaatsuse nõuetega.

Liikmesriigid nõuavad, et reguleeritud üksustel oleksid finantskonglomeraadi tasandil olemas piisavad kapitali adekvaatsuse põhimõtted.

Koordinaator teostab üldist järelevalvet esimeses ja teises lõigus osutatud nõuete üle kooskõlas 3. jao sätetega.

Koordinaator tagab, et kas reguleeritud üksused või segafinantsvaldusettevõtjad teostavad esimeses lõigus osutatud arvutusi vähemalt kord aastas.

Koordinaatorile esitab arvutuste tulemused ja arvutusteks vajalikud andmed finantskonglomeraadi eesotsas olev artiklis 1 määratletud regu-

▼B

leeritud üksus või, juhul kui finantskonglomeraadi eesotsas ei ole artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus, siis segafinantsvaldusettevõtja või finantskonglomeraati kuuluv reguleeritud üksus, kelle koordinaator on kindlaks määranud pärast konsulteerimist muude asjaomaste pädevate asutuste ja finantskonglomeraadiga.

3. Lõike 2 esimeses lõigus osutatud kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamisel hõlmatakse järgmised üksused täiendava järelevalvega I lisas määratletud viisil ja ulatuses:

a) krediidiasutus, finantsasutus või krediidiasutuse abiettevõtja direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 lõigetes 5 ja 23 määratletud tähenduses;

b) kindlustusselts, edasikindlustusselts või kindlustusvaldusettevõtja direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punktis i määratletud tähenduses;

c) investeerimisühing või finantsasutus direktiivi 93/6/EMÜ artikli 2 lõikes 7 määratletud tähenduses;

d) segafinantsvaldusettevõtjad.

4. Kui finantskonglomeraadi täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamisel kasutatakse I lisas osutatud 1. meetodit (“Raamatupidamise konsolideerimine”), kasutatakse kontserni kuuluvate üksuste omavahendite ja maksevõimelisuse nõuete arvutamiseks vastavaid valdkondade eeskirju konsolideerimise vormi ja ulatuse kohta, nagu on sätestatud eelkõige direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 54 ja direktiivi 98/78/EÜ I lisa punktis 1.B.

Kui kasutatakse I lisas osutatud 2. või 3. meetodit (“Mahaarvamine ja koondamine”, “Bilansiline väärtus/Nõuete mahaarvamine”), võetakse arvutamisel arvesse suhtelist osa, mis kuulub emaettevõtjale või ettevõtjale, millele kuulub osalus kontserni teises üksuses. “Suhteline osa” tähendab kõnealuse ettevõtja otseselt või kaudselt hoitava märgitud kapitali osakaalu.

5. Koordinaator võib otsustada jätta konkreetse üksuse täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamisel kõrvale järgmistel juhtudel:

a) kui üksus asub kolmandas riigis, kus õigusnormid takistavad vajaliku teabe edastamist, ilma et see piiraks selliste valdkondade eeskirjade kohaldamist, mis käsitlevad pädevate asutuste kohustust keelduda loa andmisest, kui neil ei lasta teostada nende järelevalvega seotud ülesandeid;

b) kui üksusel ei ole finantskonglomeraadi reguleeritud üksuste täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärset tähendust;

c) kui üksuse hõlmamine oleks täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast ebasobiv või eksitav.

Kui esimese lõigu punkti b kohaselt tuleks kõrvale jätta mitu üksust, tuleb neid siiski arvesse võtta, kui kollektiivselt võetuna on neil märkimisväärne tähendus.

Kui tegemist ei ole kiireloomulise juhtumiga, konsulteerib koordinaator esimese lõigu punktis c osutatud juhul enne otsuse tegemist muude pädevate asutustega.

Kui koordinaator jätab reguleeritud üksuse arvestusest kõrvale esimese lõigu punktis b või c sätestatud juhul, võivad selle üksuse asukohajärgse liikmesriigi pädevad asutused küsida finantskonglomeraadi eesotsas olevalt üksuselt teavet, mis võib aidata neil teostada järelevalvet reguleeritud üksuse üle.

Artikkel 7

Riskikontsentratsioon

1. Ilma et see piiraks valdkondade eeskirju, teostatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste riskikontsentratsiooni täien-

▼B

davat järelevalvet kooskõlas käesoleva peatüki 3. jao artikli 9 lõigetega 2–4 ja II lisa sätetega.

2. Liikmesriigid kohustavad reguleeritud üksusi või segafinantsvaldusettevõtjaid esitama koordinaatorile regulaarselt vähemalt kord aastas aruande märkimisväärse riskikontsentratsiooni kohta finantskonglomeraadi tasandil vastavalt käesolevas artiklis ja II lisas sätestatud eeskirjadele. Koordinaatorile esitab vajalikud andmed finantskonglomeraadi eesotsas olev artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus või, juhul kui finantskonglomeraadi eesotsas ei ole artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus, siis segafinantsvaldusettevõtja või finantskonglomeraati kuuluv reguleeritud üksus, kelle koordinaator on kindlaks määranud pärast konsulteerimist muude asjaomaste pädevate asutuste ja finantskonglomeraadiga.

Koordinaator teostab üldist järelevalvet kõnealuste riskikontsentratsioonide üle kooskõlas 3. jao sätetega.

3. Kuni ühenduse õigusaktide täiendava kooskõlastamiseni võivad liikmesriigid sätestada koguselisi piiranguid või lubada pädevatel asutustel sätestada koguselisi piiranguid või võtta muid järelevalvemeetmeid täiendava järelevalve eesmärkide saavutamiseks seoses võimalike riskikontsentratsioonidega finantskonglomeraadi tasandil.

4. Kui finantskonglomeraadi eesotsas on segafinantsvaldusettevõtja, kohaldatakse valdkondade eeskirju finantskonglomeraadi olulisima finantssektori riskikontsentratsiooni kohta kõnealuse sektori suhtes tervikuna, segafinantsvaldusettevõtja kaasa arvatud.

Artikkel 8

Kontsernisisesed tehingud

1. Ilma et see piiraks valdkondade eeskirju, teostatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste kontsernisiseste tehingute järelevalvet kooskõlas käesoleva peatüki 3. jao artikli 9 lõigetega 2–4 ja II lisa sätetega.

2. Liikmesriigid kohustavad reguleeritud üksusi või segafinantsvaldusettevõtjaid esitama koordinaatorile regulaarselt vähemalt kord aastas aruande finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste märkimisväärsete kontsernisiseste tehingute kohta vastavalt käesolevas artiklis ja II lisas sätestatud eeskirjadele. Kuivõrd II lisa esimese lõigu viimases lauses osutatud künniseid ei ole määratletud, loetakse kontsernisisene tehing märkimisväärseks, kui selle summa on vähemalt 5 % suurem kapitali adekvaatsuse nõuete kogusummast finantskonglomeraadi tasandil.

Koordinaatorile esitab vajalikud andmed finantskonglomeraadi eesotsas olev artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus või, juhul kui finantskonglomeraadi eesotsas ei ole artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus, siis segafinantsvaldusettevõtja või finantskonglomeraati kuuluv reguleeritud üksus, kelle koordinaator on kindlaks määranud pärast konsulteerimist muude asjaomaste pädevate asutuste ja finantskonglomeraadiga.

Koordinaator teostab üldist järelevalvet kõnealuste kontsernisiseste tehingute üle.

3. Kuni ühenduse õigusaktide täiendava kooskõlastamiseni võivad liikmesriigid sätestada koguselisi piiranguid ja kvalitatiivseid nõudeid või lubada pädevatel asutustel sätestada koguselisi piiranguid või kvalitatiivseid nõudeid või võtta muid järelevalvemeetmeid täiendava järelevalve eesmärkide saavutamiseks seoses finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste kontsernisiseste tehingutega.

4. Kui finantskonglomeraadi eesotsas on segafinantsvaldusettevõtja, kohaldatakse valdkondade eeskirju finantskonglomeraadi olulisima finantssektori kontsernisiseste tehingute kohta kõnealuse sektori suhtes tervikuna, segafinantsvaldusettevõtja kaasa arvatud.

▼B

Artikkel 9

Sisekontrolli mehhanismid ja riskijuhtimistoimingud

1. Liikmesriigid nõuavad, et reguleeritud üksustel oleks finantskonglomeraadi tasandil piisavad riskijuhtimistoimingud ja sisekontrolli mehhanismid, kaasa arvatud arukas juhtimis- ja raamatupidamiskord.

2. Riskijuhtimistoimingud hõlmavad järgmist:

a) arukas haldamine ja juhtimine ning strateegiad ja põhimõtted, mille asjakohased juhtimisorganid kiidavad finantskonglomeraadi tasandil heaks ja vaatavad regulaarselt läbi kõigi võetavate riskide puhul;

b) piisavad kapitali adekvaatsuse põhimõtted, mis võimaldaksid ennustada äristrateegia mõju riskiprofiilile ja kapitalinõuetele, mis on kindlaks määratud vastavalt artiklile 6 ja I lisale;

c) piisavad menetlused, mis tagaksid nende riskiseire süsteemide nõuetekohase integreerituse töökorraldusse ja selliste meetmete võtmise, mis tagavad, et kõigis täiendava järelevalvega hõlmatud ettevõtetes rakendatavad süsteemid on järjepidevad ning kõiki riske on võimalik finantskonglomeraadi tasandil mõõta, jälgida ja kontrollida.

3. Sisekontrolli mehhanismid hõlmavad järgmist:

a) piisavad kapitali adekvaatsuse mehhanismid, et teha kindlaks ja mõõta kõiki materiaalseid riske ja siduda asjakohaselt omavahendeid ja riske;

b) arukad aruannete esitamise ja raamatupidamise menetlused, et teha kindlaks, mõõta, jälgida ja kontrollida kontsernisiseseid tehinguid ja riskikontsentratsiooni.

4. Liikmesriigid tagavad, et kõigil artikli 5 kohaselt täiendava järelevalvega hõlmatud ettevõtjatel on piisavad sisekontrolli mehhanismid kõigi täiendava järelevalve teostamiseks vajalike andmete ja teabe koostamiseks.

5. Koordinaator teostab üldist järelevalvet lõigetes 1–4 osutatud toimingute ja mehhanismide üle.

3. JAGU

MEETMED TÄIENDAVA JÄRELEVALVE HÕLBUSTAMISEKS

Artikkel 10

Täiendava järelevalve teostamise eest vastutav pädev asutus (koordinaator)

1. Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste nõuetekohase täiendava järelevalve tagamiseks määratakse asjaomaste liikmesriikide pädevate asutuste, sealhulgas segafinantsvaldusettevõtja peakontori asukohajärgse liikmesriigi asutuste seast üks täiendava järelevalve kooskõlastamise ja teostamise eest vastutav koordinaator.

2. Määramisel võetakse arvesse järgmisi kriteeriume:

a) kui finantskonglomeraadi eesotsas on reguleeritud üksus, täidab koordinaatori ülesandeid see pädev asutus, mis on andnud sellele reguleeritud üksusele loa vastavalt asjaomastele valdkondade eeskirjadele;

b) kui finantskonglomeraadi eesotsas ei ole reguleeritud üksus, täidab koordinaatori ülesandeid järgmiste põhimõtete kohaselt kindlaks määratud pädev asutus:

   i) kui reguleeritud üksuse emaettevõtja on segafinantsvaldusettevõtja, täidab koordinaatori ülesandeid see pädev asutus, mis on andnud sellele reguleeritud üksusele loa vastavalt asjaomastele valdkondade eeskirjadele;

▼B

ii) kui mitme ühenduses asuva peakontoriga reguleeritud ettevõtja emaettevõtja on sama segafinantsvaldusettevõtja ja üks kõnealustest üksustest on saanud loa liikmesriigis, kus on segafinantsvaldusettevõtja peakontor, täidab koordinaatori ülesandeid kõnealuses liikmesriigis loa saanud reguleeritud üksuse pädev asutus.

Kui mitu eri finantssektorites tegutsevat reguleeritud üksust on saanud loa liikmesriigis, kus on segafinantsvaldusettevõtja peakontor, täidab koordinaatori ülesandeid olulisimas finantssektoris tegutseva reguleeritud üksuse pädev asutus.

Kui finantskonglomeraadi eesotsas on mitu segafinantsvaldusettevõtjat, kelle peakontorid on eri liikmesriikides, ja igas kõnealuses riigis on reguleeritud üksus, täidab koordinaatori ülesandeid suurima bilansimahuga reguleeritud üksuse pädev asutus, kui need üksused tegutsevad samas finantssektoris, või olulisimas finantssektoris tegutseva reguleeritud üksuse pädev asutus;

iii) kui mitme ühenduses asuva peakontoriga reguleeritud ettevõtja emaettevõtja on sama segafinantsvaldusettevõtja ja ükski kõnealustest üksustest ei ole luba saanud liikmesriigis, kus on segafinantsvaldusettevõtja peakontor, täidab koordinaatori ülesandeid olulisimas finantssektoris tegutseva suurima bilansimahuga reguleeritud üksuse pädev asutus;

iv) kui finantskonglomeraat on kontsern, mida ei juhi emaettevõtja, ja kõigil muudel juhtudel täidab koordinaatori ülesandeid pädev asutus, mis andis loa olulisimas finantssektoris tegutseva suurima bilansimahuga reguleeritud üksusele.

3. Erijuhtudel võivad asjaomased pädevad asutused ühisel kokkuleppel loobuda lõikes 2 osutatud kriteeriumide kohaldamisest, kui see oleks ebasobiv, võttes arvesse konglomeraadi struktuuri ja selle tegevuse suhtelist olulisust eri riikides ning määrata koordinaatoriks mõne muu pädeva asutuse. Sellistel juhtudel annavad pädevad asutused enne otsuse tegemist konglomeraadile võimaluse esitada kõnealuses küsimuses oma seisukoht.

Artikkel 11

Koordinaatori ülesanded

1. Koordinaatori ülesanded täiendava järelevalve teostamisel hõlmavad järgmist:

a) asjaomase või olulise teabe kogumise ja levitamise koordineerimine seoses jätkuvuseeldusega ja hädaolukordades, sealhulgas sellise teabe levitamine, mis on pädevale asutusele oluline valdkondade eeskirjade kohase täiendava järelevalve teostamiseks;

b) finantskonglomeraadi finantsolukorra üldine järelevalve ja hindamine;

c) artiklites 6, 7 ja 8 sätestatud kapitali adekvaatsust, riskikontsentratsiooni ja kontsernisiseseid tehinguid käsitlevate eeskirjade täitmise hindamine;

d) finantskonglomeraadi ülesehituse, töökorralduse ja sisekontrolli süsteemi hindamine vastavalt artiklile 9;

e) järelevalvetoimingute kavandamine ja koordineerimine seoses jätkuvuseeldusega ja hädaolukordades koostöös asjaomaste pädevate asutustega;

f) muud käesoleva direktiiviga koordinaatorile antud või käesoleva direktiivi rakendamisest tulenevad ülesanded, meetmed ja otsused.

Täiendava järelevalve hõlbustamiseks ja sellele laialdase õigusliku aluse loomiseks kasutavad koordinaator ja muud asjaomased pädevad asutused ja vajadusel ka muud asjassepuutuvad pädevad asutused koordineerimiskorda. Koordineerimiskorraga võib koordinaatorile anda

▼B

täiendavaid ülesandeid ja täpsustada artiklis 3, artiklis 4, artikli 5 lõikes 4, artiklis 6, artikli 12 lõikes 2, artiklis 16 ja artiklis 18 osutatud asjaomaste pädevate asutuste otsuste tegemise menetlust ja menetlust, mida kasutatakse koostööks muude pädevate asutustega.

2. Kui koordinaator vajab teavet, mis on valdkondade eeskirjade kohaselt juba esitatud teisele pädevale asutusele, peaks ta võimaluse korral võtma ühendust kõnealuse asutusega, et vältida korduvat andmete esitamist erinevatele järelevalvega seotud asutustele.

3. Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavat järelevalvet teostama usaldatud koordinaatori olemasolu ei mõjuta pädevate asutuste valdkondade eeskirjadega ette nähtud ülesandeid ja kohustusi, ilma et see piiraks konkreetsete järelevalvega seotud volituste ja kohustuste delegeerimise võimalust vastavalt ühenduse õigusaktidele.

Artikkel 12

Pädevate asutuste vaheline koostöö ja teabevahetus

1. Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste järelevalve eest vastutavad pädevad asutused ja selle finantskonglomeraadi koordinaatoriks määratud pädev asutus teevad omavahel tihedat koostööd. Olenemata sellest, kas need asutused tegutsevad samas liikmesriigis või ei, esitavad nad üksteisele teavet, mis on muudele asutustele oluline või vajalik valdkondade eeskirjade ja käesoleva direktiivi kohaste järelevalvega seotud ülesannete täitmiseks, ilma et see piiraks valdkondade eeskirjades määratletud vastavaid kohustusi. Seoses sellega edastavad pädevad asutused ja koordinaator taotluse korral kogu vajaliku teabe ja omal initsiatiivil kogu olulise teabe.

Kõnealuse koostöö raames kogutakse ja vahetatakse teavet vähemalt järgmiste asjaolude kohta:

a) kontserni struktuuri, kõigi peamiste finantskonglomeraati kuuluvate üksuste ning kontserni kuuluvate reguleeritud üksuste pädevate asutuste kindlaksmääramine;

b) finantskonglomeraadi tegevusstrateegia;

c) finantskonglomeraadi finantsolukord, eelkõige seoses kapitali adekvaatsuse, kontsernisiseste tehingute, riskikontsentratsiooni ja kasumlikkusega;

d) finantskonglomeraadi suuraktsionärid ja juhatus;

e) töökorraldus, riskijuhtimine ja sisekontrollisüsteemid finantskonglomeraadi tasandil;

f) finantskonglomeraati kuuluvatelt üksustelt teabe kogumise ja selle kontrollimise kord;

g) ebasoodne areng reguleeritud üksustes või finantskonglomeraadi muudes üksustes, mis võivad reguleeritud üksustele tõsist mõju avaldada;

h) olulisimad sanktsioonid ja erakorralised meetmed, mida pädevad asutused on rakendanud kooskõlas valdkondade eeskirjade või käesoleva direktiiviga.

Lisaks võivad pädevad asutused vahetada järgmiste asutustega teavet, mis võib olla neile vajalik finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksustega seotud ülesannete täitmisel kooskõlas valdkondade eeskirjade sätetega: keskpangad, Euroopa Keskpankade Süsteem ja Euroopa Keskpank.

2. Kui asjassepuutuva pädeva asutuse otsused on olulised muude pädevate asutuste järelevalvega seotud ülesannete täitmise seisukohast, konsulteerivad nad enne otsuse tegemist üksteisega järgmistes küsimustes, ilma et see piiraks valdkondade eeskirjades määratletud vastavaid kohustusi:

▼B

a) finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste aktsionäride, töökorralduse või juhtimisstruktuuri muutused, milleks on vaja pädevate asutuste heakskiitu või luba;

b) pädevate asutuste kohaldatavad märkimisväärsed sanktsioonid või erakorralised meetmed.

Pädev asutus võib otsustada jätta teistega konsulteerimata kiireloomulistel juhtudel või juhul, kui selline konsulteerimine seaks ohtu otsuste tõhususe. Sellisel juhul teavitab pädev asutus viivitamata teisi pädevaid asutusi.

3. Kui emaettevõtja peakontori asukohajärgse liikmesriigi pädevad asutused ise ei teosta täiendavat järelevalvet vastavalt artiklile 10, võib koordinaator paluda, et nad küsiksid emaettevõtjalt teavet, mis on oluline tema artiklis 11 sätestatud koordineerimisega seotud ülesannete täitmiseks, ja edastaksid selle teabe koordinaatorile.

Kui artikli 14 lõikes 2 osutatud teave on juba esitatud pädevale asutusele vastavalt valdkondade eeskirjadele, võivad täiendava järelevalve teostamise eest vastutavad pädevad asutused esitada teabe saamiseks taotluse esimesena nimetatud asutusele.

4. Liikmesriigid annavad loa lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud teabevahetuseks oma riigi pädevate asutuste vahel ning oma riigi pädevate asutuste ja muude pädevate asutuste vahel. Kui finantskonglomeraati kuuluv üksus ei ole reguleeritud üksus, ei tähenda teda käsitlevate andmete kogumine ja valdamine mingil moel, et pädevad asutused peaksid teostama selliste üksuste individuaalset järelevalvet.

Täiendava järelevalve raames saadud teabe ja eelkõige igasuguse käesoleva direktiiviga ettenähtud pädevate asutuste vahelise ning pädevate asutuste ja muude asutuste vahelise teabevahetuse suhtes kohaldatakse valdkondade eeskirjadega ettenähtud sätteid ametisaladuse hoidmise ja konfidentsiaalse teabe edastamise kohta.

Artikkel 13

Segafinantsvaldusettevõtja juhtorgan

Liikmesriigid nõuavad, et tegelikult segafinantsvaldusettevõtja tegevust juhtivatel isikutel oleks piisavalt hea maine ja piisavad kogemused selliste ülesannete täitmiseks.

Artikkel 14

Juurdepääs teabele

1. Liikmesriigid tagavad, et nende õigusruumis ei ole õiguslikke takistusi sellele, et täiendava järelevalvega hõlmatud füüsilised ja juriidilised isikud võiksid, olenemata sellest, kas nad on reguleeritud üksused, vahetada omavahel teavet, mis on täiendava järelevalve jaoks oluline.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui nende täiendava järelevalve eest vastutavad pädevad asutused pöörduvad otseselt või kaudselt finantskonglomeraati kuuluvate üksuste poole, on neil õigus juurdepääsuks täiendava järelevalve jaoks olulisele teabele olenemata sellest, kas need üksused on reguleeritud või reguleerimata.

Artikkel 15

Kontrollimine

Kui konkreetsetel juhtudel soovivad pädevad asutused käesoleva direktiivi rakendamisel kontrollida mõne teises liikmesriigis asuva finantskonglomeraati kuuluva reguleeritud või reguleerimata üksuse kohta käivat teavet, paluvad nad kõnealuse teise liikmesriigi pädevatel asutustel teostada kontrolli.

▼B

Asutused, kes on sellise taotluse saanud, tegutsevad selle põhjal oma pädevuse piires, kontrollides teavet ise või lubades seda teha audiitoril või eksperdil või taotluse esitanud asutustel endal.

Kui taotluse esitanud pädev asutus ei teosta kontrollimist ise, võib ta soovi korral kontrollimises osaleda.

Artikkel 16

Rakendusmeetmed

Kui finantskonglomeraati kuuluvad reguleeritud ettevõtted ei täida artiklites 6–9 osutatud nõudeid või kui nõuded on täidetud, kuid maksejõulisus on siiski ohus või kui kontsernisisesed tehingud või riskikontsentratsioonid ohustavad reguleeritud üksuste finantsolukorda, peavad järgmised isikud võtma võimalikult kiiresti olukorra parandamiseks vajalikud meetmed:

— koordinaator, kui tegemist on segafinantsvaldusettevõtjaga,

— pädevad asutused, kui tegemist on reguleeritud üksustega; selleks teatab koordinaator kõnealustele pädevatele asutustele oma avastustest.

Ilma et see piiraks artikli 17 lõike 2 kohaldamist võivad liikmesriigid otsustada, milliseid meetmeid võivad nende pädevad asutused segafinantsvaldusettevõtjate suhtes võtta.

Vajadusel koordineerivad pädevad asutused, kaasa arvatud koordinaator oma järelevalvega seotud toiminguid.

Artikkel 17

Pädevate asutuste täiendavad volitused

1. Kuni valdkondade eeskirjade täiendava kooskõlastamiseni näevad liikmesriigid ette, et nende pädevad asutused on volitatud võtma vajalikukspeetavaid järelevalvemeetmeid, et vältida valdkondade eeskirjadest kõrvalehoidmist finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste poolt või sellega toime tulla.

2. Ilma et see piiraks kriminaalõiguse sätete kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et käesoleva direktiivi rakendamiseks ettenähtud õigus- või haldusnorme rikkuvate segafinantsvaldusettevõtjate või nende tegevjuhtide suhtes võib rakendada sanktsioone või meetmeid, mille eesmärgiks on lõpetada tuvastatud rikkumine või kõrvaldada selle põhjused. Teatavatel juhtudel võivad sellised meetmed nõuda kohtu sekkumist. Pädevad asutused teevad tihedat koostööd tagamaks, et sellistel sanktsioonidel või meetmetel on soovitud tagajärjed.

4. JAGU

KOLMANDAD RIIGID

Artikkel 18

Väljaspool ühendust asuvad emaettevõtjad

1. Artikli 5 lõikes 3 osutatud juhul kontrollivad pädevad asutused, kas reguleeritud üksused, mille emaettevõtja peakontor asub väljaspool ühendust, kuuluvad kolmanda riigi pädevate asutuste järelevalve alla, mis on samaväärne artikli 5 lõikes 2 osutatud reguleeritud üksuste täiendavat järelevalvet käsitlevate käesoleva direktiivi sätetega ettenähtuga, ilma et see piiraks valdkondade eeskirjade kohaldamist. Kontrollimist teostab emaettevõtja või ühenduses loa saanud reguleeritud üksuse taotluse korral või omal initsiatiivil pädev asutus, kes oleks koordinaator, kui rakendataks artikli 10 lõikes 2 sätestatud kriteeriume. Kõnealune pädev asutus konsulteerib teiste asjaomaste pädevate asutustega ja võtab arvesse kõiki kohaldatavaid juhiseid, mille finantskonglomeraatide komitee on koostanud kooskõlas artikli 21 lõikega 5. Selleks konsulteerib pädev asutus enne otsuse tegemist komiteega.

▼B

2. Kui lõikes 1 osutatud samaväärne järelevalve puudub, rakendavad liikmesriigid reguleeritud üksuste suhtes analoogia põhjal artikli 5 lõikes 2 osutatud reguleeritud üksuste täiendavat järelevalvet käsitlevaid sätteid. Selle asemel võivad pädevad asutused rakendada üht lõikes 3 sätestatud meetoditest.

3. Liikmesriigid lubavad oma pädevatel asutustel rakendada muid meetodeid, millega tagatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste asjakohane täiendav järelevalve. Koordinaator peab need meetodid pärast muude asjaomaste pädevate asutustega konsulteerimist heaks kiitma. Eelkõige võivad pädevad asutused nõuda ühenduses asuva peakontoriga segafinantsvaldusettevõtja loomist ning kohaldada käesoleva direktiivi sätteid kõnealuse valdusettevõtja juhitud finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste suhtes. Meetoditega tuleb saavutada täiendava järelevalve käesolevas direktiivis määratletud eesmärgid ning neist tuleb teatada muudele asjassepuutuvatele pädevatele asutustele ja komisjonile.

Artikkel 19

Koostöö kolmandate riikide pädevate asutustega

1. Direktiivi 2000/12/EÜ artikli 25 lõikeid 1 ja 2 ja direktiivi 98/78/EÜ artiklit 10a kohaldatakse *mutatis mutandis* finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendava järelevalve teostamise vahendeid käsitlevate kokkulepete sõlmimise suhtes ühe või mitme kolmanda riigiga.

▼M1

2. Brez poseganja v člen 300(1) in (2) Pogodbe Komisija s pomočjo Evropskega odbora za bančništvo, Evropskega odbora za zavarovanje in poklicne pokojnine in Odbora za finančne konglomerate preuči izid pogajanj iz odstavka 1 in nastale razmere.

▼B

III PEATÜKK

KOMISJONILE ANTUD VOLITUSED JA KOMITEEMENETLUS

Artikkel 20

Komisjonile antud volitused

1. Komisjon võtab artikli 21 lõikes 2 osutatud korras vastu käesoleva direktiivi tehnilised kohandused järgmistes valdkondades:

a) artiklis 2 osutatud määratluste täpsem sõnastamine, et võtta käesoleva direktiivi kohaldamisel arvesse finantsturu arengut;

b) artiklis 2 osutatud määratluste täpsem sõnastamine, et tagada käesoleva direktiivi ühtne kohaldamine kogu ühenduses;

c) käesoleva direktiivi terminoloogia vastavusseviimine ja määratluste piiritlemine kooskõlas edasiste reguleeritud üksusi ja seotud küsimusi käsitlevate õigusaktidega;

d) I lisas sätestatud arvutusmeetodite täpsem määratlemine, et võtta arvesse finantsturgude ja usaldatavusnormatiividega seotud meetmete arengut;

e) artiklite 7 ja 8 ning II lisa kohaselt vastuvõetud sätete kooskõlastamine, et soodustada ühtset kohaldamist ühenduses.

2. Komisjon teavitab üldsust kõigist käesoleva artikli kohaselt tehtud ettepanekutest ja konsulteerib huvitatud isikutega enne meetmete eelnõude esitamist artiklis 21 osutatud finantskonglomeraatide komiteele.

▼B

Artikkel 21

Komitee

1. Komisjoni abistab finantskonglomeraatide komitee, edaspidi "komitee".

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatut.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 kohaseks tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

4. Ilma et see piiraks juba vastuvõetud rakendusmeetmete kohaldamist, peatatakse nelja aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest direktiivi nende sätete kohaldamine, mis käsitlevad tehniliste eeskirjade ja otsuste vastuvõtmist lõikes 2 osutatud korras. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad komisjoni ettepanekul pikendada asjaomaste sätete kehtivust asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ning sel eesmärgil vaatavad nad need sätted enne eespool nimetatud tähtaja möödumist uuesti läbi.

5. Komitee võib anda üldisi juhtnööre selle kohta, kas on tõenäoline, et kolmandate riikide pädevate asutuste täiendava järelevalve korraga on võimalik saavutada väljaspool ühendust asuva peakontoriga finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste puhul käesolevas direktiivis määratletud täiendava järelevalve eesmärgid. Komitee vaatab kõik sellised juhised läbi ja võtab arvesse muudatusi selliste pädevate asutuste teostatavas täiendavas järelevalves.

6. Liikmesriigid teavitavad komiteed põhimõtetest, mida nad kohaldavad kontsernisiseste tehingute ja riskikontsentratsiooni järelevalve suhtes.

IV PEATÜKK

KEHTIVATE DIREKTIIVIDE MUUTMINE

Artikkel 22

Direktiivi 73/239/EMÜ muudatused

Direktiivi 73/239/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Lisatakse järgmine artikkel:

"Artikkel 12a

1. Teise asjaomase liikmesriigi pädevate asutustega tuleb konsulteerida enne loa andmist kindlustusseltsile:

a) mis on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusseltsi tütarettevõtja või

b) mis on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtja või

c) mida kontrollib sama füüsiline või juriidiline isik, kes kontrollib teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusseltsi.

2. Krediidiasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest vastutava teise asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne loa andmist kindlustusseltsile:

a) mis on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või

b) mis on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või

▼B

c) mida kontrollib sama füüsiline või juriidiline isik, kes kontrollib ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutust või investeerimisühingut.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud pädevad asutused konsulteerivad üksteisega eelkõige hinnates aktsionäride sobivust ning sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide mainet ja kogemust. Nad edastavad üksteisele kõik andmed aktsionäride sobivuse ja sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide maine ja kogemuse kohta, mis on olulised teistele loa andmisega seotud pädevatele asutustele ja tegutsemistingimuste järgimise pideva hindamise jaoks.”

2. Artikli 16 lõikele 2 lisatakse järgmised lõigud:

“Kasutuselolevast solventsusmarginaalist arvatakse maha ka järgmised kirjed:

a) kindlustusseltsi osalused

— käesoleva direktiivi artiklis 6, 5. märtsi 1979. aasta esimese nõukogu direktiivi 79/267/EMÜ (otsese elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) ([1]) artiklis 6 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/78/EÜ ([2]) artikli 1 punktis b osutatud kindlustusseltsides,

— direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punktis c osutatud edasikindlustusseltsides,

— direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 alapunktis i osutatud kindlustusvaldusettevõtjates,

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ([3]) artikli 1 lõigetes 1 ja 5 osutatud krediidiasutustes ja finantsasutustes,

— direktiivi 93/22/EMÜ ([4]) artikli 1 lõikes 2 ja direktiivi 93/6/EMÜ ([5]) artikli 2 lõigetes 4 ja 7 osutatud investeerimisühingutes ja finantsasutustes;

b) kõik järgmised kirjed, mis kindlustusseltsil on seoses punktis a osutatud üksustega, milles tal on osalus:

— lõikes 3 osutatud instrumendid,

— direktiivi 79/267/EMÜ artikli 18 lõikes 3 osutatud instrumendid,

— direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 35 ja artikli 36 lõikes 3 osutatud allutatud nõuded ja instrumendid.

Kui teise krediidiasutuse, investeerimisühingu, finantsasutuse, kindlustus- või edasikindlustusseltsi või kindlustusvaldusettevõtja aktsiaid hoitakse ajutiselt seoses finantsabi andmise toiminguga, mille eesmärk on asjaomase ettevõtte ümberkorraldamine ja päästmine, võib pädev asutus loobuda neljanda lõigu punktides a ja b osutatud mahaarvamist käsitlevate sätete kohaldamisest.

Selle asemel, et arvata maha neljanda lõigu punktides a ja b osutatud osalused, mis kindlustusseltsil on krediidiasutustes, investeerimisühingutes ja finantsasutustes, võivad liikmesriigid lubada oma kindlustusseltsidel muu hulgas kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/87/EÜ, milles

([1]) EÜT L 63, 13.3.1979, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/12/EÜ (EÜT L 77, 20.3.2002, lk 11).
([2]) EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1.
([3]) EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2000/28/EMÜ (EÜT L 275, 27.10.2000, lk 37).
([4]) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/64/EÜ (EÜT L 290, 17.11.2000, lk 27).
([5]) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 98/33/EÜ (EÜT L 204, 21.7.1998, lk 29).

▼B

käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet, ([1]) I lisas kirjeldatud meetodeid 1, 2 või 3. Meetodit 1 (“raamatupidamise konsolideerimine”) kohaldatakse ainult siis, kui pädev asutus on veendunud konsolideerimisega hõlmatud üksuste juhtimise ja sisekontrolli integreerituse tasemes. Valitud meetodit kohaldatakse aja jooksul järjepidevalt.

Liikmesriigid näevad ette, et käesolevas direktiivis sätestatud solventsusmarginaali arvutamisel ei pea direktiivi 98/78/EÜ või direktiivi 2002/87/EÜ kohaselt täiendava järelevalvega hõlmatud kindlustusseltsid maha arvama neljanda lõigu punktides a ja b osutatud osalusi, mida hoitakse täiendava järelevalvega hõlmatud krediidiasutustes, investeerimisühingutes, finantsasutustes, kindlustus- ja edasikindlustusseltsides või kindlustusvaldusettevõtjates.

Käesolevas lõikes osutatud osaluste mahaarvamisel tähendab osalus direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punktis f osutatud osalust.”

Artikkel 23

Direktiivi 79/267/EMÜ muudatused

Direktiivi 79/267/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 12a

1. Teise asjaomase liikmesriigi pädevate asutustega tuleb konsulteerida enne loa andmist elukindlustusseltsile:

a) mis on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusseltsi tütarettevõtja või

b) mis on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtja või

c) mida kontrollib sama füüsiline või juriidiline isik, kes kontrollib teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusseltsi.

2. Krediidiasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest vastutava teise asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne loa andmist elukindlustusseltsile:

a) mis on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või

b) mis on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või

c) mida kontrollib sama füüsiline või juriidiline isik, kes kontrollib ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutust või investeerimisühingut.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud pädevad asutused konsulteerivad üksteisega eelkõige hinnates aktsionäride sobivust ning sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide mainet ja kogemust. Nad edastavad üksteisele kõik andmed aktsionäride sobivuse ja sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide maine ja kogemuse kohta, mis on olulised teistele loa andmisega seotud pädevatele asutustele ja tegutsemistingimuste järgimise pideva hindamise jaoks.”

2. Artikli 18 lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

“Kasutuselolevast solventsusmarginaalist arvatakse maha ka järgmised näitajad:

a) elukindlustusseltsi osalused

([1]) ELT L 35, 11.2.2003.

▼B

— käesoleva direktiivi artiklis 6, direktiivi 73/239/EMÜ ([1]) artiklis 6 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/78/EÜ ([2]) artikli 1 punktis b osutatud kindlustusseltsides,

— direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punktis c osutatud edasikindlustusseltsides,

— direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 alapunktis i osutatud kindlustusvaldusettevõtjates,

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ([3]) artikli 1 lõigetes 1 ja 5 osutatud krediidiasutustes ja finantsasutustes,

— direktiivi 93/22/EMÜ ([4]) artikli 1 lõikes 2 ja direktiivi 93/6/EMÜ ([5]) artikli 2 lõigetes 4 ja 7 osutatud investeerimisühingutes ja finantsasutustes;

b) kõik järgmised kirjed, mis elukindlustusseltsil on seoses punktis a osutatud üksustega, milles tal on osalus:

— lõikes 3 osutatud instrumendid,

— direktiivi 73/239/EMÜ artikli 16 lõikes 3 osutatud instrumendid,

— direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 35 ja artikli 36 lõikes 3 osutatud allutatud nõuded ja instrumendid.

Kui teise krediidiasutuse, investeerimisühingu, finantsasutuse, kindlustus- või edasikindlustusseltsi või kindlustusvaldusettevõtja aktsiaid hoitakse ajutiselt seoses finantsabi andmise toiminguga, mille eesmärk on asjaomase ettevõtte ümberkorraldamine ja päästmine, võib pädev asutus loobuda kolmanda lõigu punktides a ja b osutatud mahaarvamist käsitlevate sätete kohaldamisest.

Selle asemel, et arvata maha kolmanda lõigu punktides a ja b osutatud osalused, mis kindlustusseltsil on krediidiasutustes, investeerimisühingutes ja finantsasutustes, võivad liikmesriigid lubada oma kindlustusseltsidel muu hulgas kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskontserni kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ([6]) I lisas kirjeldatud meetodeid 1, 2 või 3. Meetodit 1 (“raamatupidamise konsolideerimine”) kohaldatakse ainult siis, kui pädev asutus on veendunud konsolideerimisega hõlmatud üksuste juhtimise ja sisekontrolli integreerituse tasemes. Valitud meetodit kohaldatakse aja jooksul järjepidevalt.

Liikmesriigid näevad ette, et käesolevas direktiivis sätestatud solventsusmarginaali arvutamisel ei pea direktiivi 98/78/EÜ või direktiivi 2002/87/EÜ kohaselt täiendava järelevalvega hõlmatud kindlustusseltsid maha arvama kolmanda lõigu punktides a ja b osutatud osalusi, mida hoitakse täiendava järelevalvega hõlmatud krediidiasutustes, investeerimisühingutes, finantsasutustes, kindlustus- ja edasikindlustusseltsides või kindlustusvaldusettevõtjates.

Käesolevas lõikes osutatud osaluste mahaarvamisel tähendab osalus direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punktis f osutatud osalust.”

([1]) EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/12/EÜ (EÜT L 77, 20.3.2002, lk 17).
([2]) EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1.
([3]) EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2000/28/EMÜ (EÜT L 275, 27.10.2000, lk 37).
([4]) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/64/EÜ (EÜT L 290, 17.11.2000, lk 27).
([5]) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 98/33/EÜ (EÜT L 204, 21.7.1998, lk 29).
([6]) ELT L 35, 11.2.2003.

▼B

Artikkel 24

Direktiivi 92/49/EMÜ muudatused

Direktiivi 92/49/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklit 15 täiendatakse järgmise lõikega:

   “1a. Kui lõikes 1 nimetatud osalust omandav isik on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusselts, krediidiasutus või investeerimisühing või sellise üksuse emaettevõtja või sellist üksust kontrolliv füüsiline või juriidiline isik, ja kui ettevõtja, milles omandaja soovib omandada osaluse, muutuks selle tulemusena omandaja tütarettevõtjaks või tema kontrollile alluvaks, peab omandamisele hinnangu andmist käsitlema artiklis direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 12a nimetatud eelneva konsulteerimise käigus.”

2. Artikli 16 lõige 5c asendatakse järgmisega:

   “5c. Käesolev artikkel ei takista pädevat asutust edastamast:

   — keskpankadele ja finantsasutustega samasuguste ülesannetega muudele organitele ja

   — vajaduse korral ka teistele maksesüsteemide kontrollimise eest vastutavatele organitele

   nende tööülesannete täitmiseks mõeldud andmeid, samuti ei takista see neid ametiasutusi ega organeid edastamast pädevatele asutustele lõike 4 kohaldamiseks vajalikke andmeid. Selliselt saadud teabe kohta kehtib käesolevas artiklis kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus.”

Artikkel 25

Direktiivi 92/96/EMÜ muudatused

Direktiivi 92/96/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklit 14 täiendatakse järgmise lõikega:

   “1a. Kui lõikes 1 nimetatud osalust omandav isik on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusselts, krediidiasutus või investeerimisühing või sellise üksuse emaettevõtja või sellist üksust kontrolliv füüsiline või juriidiline isik, ja kui ettevõtja, milles omandaja soovib omandada osaluse, muutuks selle tulemusena omandaja tütarettevõtjaks või tema kontrollile alluvaks, peab omandamisele hinnangu andmist käsitlema artiklis direktiivi 79/267/EMÜ artiklis 12a nimetatud eelneva konsulteerimise käigus.”

2. Artikli 15 lõige 5c asendatakse järgmisega:

   “5c. Käesolev artikkel ei takista pädevat asutust edastamast:

   — keskpankadele ja finantsasutustega samasuguste ülesannetega muudele organitele ja

   — vajaduse korral ka teistele maksesüsteemide kontrollimise eest vastutavatele organitele

   nende tööülesannete täitmiseks mõeldud andmeid, samuti ei takista see neid ametiasutusi ega organeid edastamast pädevatele asutustele lõike 4 kohaldamiseks vajalikke andmeid. Selliselt saadud teabe kohta kehtib käesolevas artiklis kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus.”

Artikkel 26

Direktiivi 93/6/EMÜ muudatused

Direktiivi 93/6/EMÜ artikli 7 lõike 3 esimene ja teine taane asendatakse järgmisega:

▼B

“— *finantsvaldusettevõtja* – finantsasutus, mille tütarettevõtjad on eranditult või peamiselt investeerimisühingud või muud finantsasutused, millest vähemalt üks on investeerimisühing, ja mis ei ole segafinantsvaldusettevõtja vastavalt määratlusele Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivis 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ([1]),

— *segavaldusettevõtja* – emaettevõtjat, mis ei ole finantsvaldusettevõtja ega investeerimisühing ega segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ tähenduses, mille tütarettevõtjate hulka kuulub vähemalt üks investeerimisühing.”

Artikkel 27

Direktiivi 93/22/EMÜ muudatused

Direktiivi 93/22/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklisse 6 lisatakse järgmised lõiked:

“Krediidiasutuste või kindlustusseltside järelevalve eest vastutava teise asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne loa andmist investeerimisühingule:

a) mis on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või kindlustusseltsi tütarettevõtja või

b) mis on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või kindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtja või

c) mida kontrollib sama füüsiline või juriidiline isik, kes kontrollib ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutust või kindlustusseltsi.

Esimeses ja teises lõigus osutatud pädevad asutused konsulteerivad üksteisega eelkõige hinnates aktsionäride sobivust ning sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide mainet ja kogemust. Nad edastavad üksteisele kõik andmed aktsionäride sobivuse ja sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide maine ja kogemuse kohta, mis on olulised teistele loa andmisega seotud pädevatele asutustele ja tegutsemistingimuste järgimise pideva hindamise jaoks.”

2. Artikli 9 lõige 2 asendatakse järgmisega:

“2. Kui lõikes 1 märgitud osaluse omandaja on teises liikmesriigis loa saanud investeerimisühing, krediidiasutus või kindlustusselts või teises liikmesriigis loa saanud investeerimisühingu, krediidiasutuse või kindlustusseltsi emaettevõtja või isik, kes kontrollib teises liikmesriigis loa saanud investeerimisühingut, krediidiasutust või kindlustusseltsi, ja kui sellise osaluse omandamise tulemusena ettevõtja, milles osaluse omandamist taotletakse, muutub osaluse omandaja tütarettevõtjaks või hakkab alluma tema kontrollile, peab omandamisele hinnangu andmist käsitlema artiklis 6 nimetatud eelneva konsulteerimise käigus.”

Artikkel 28

Direktiivi 98/78/EÜ muudatus

Direktiivi 78/98/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 1 punktid g, h, i ja j asendatakse järgmisega:

“g) *osalev ettevõtja* – ettevõtja, kes on kas emaettevõtja või muu ettevõtja, kellel on osalus, või ettevõtja, kes on teise ettevõtjaga seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 määratletud tähenduses;

([1]) ELT L 35, 11.2.2003.

▼B

h) *sidusettevõtja* – tütarettevõtja või muu ettevõtja, milles on osalus, või ettevõtja, kes on teise ettevõtjaga seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 määratletud tähenduses;

i) *kindlustusvaldusettevõtja* – emaettevõtja, kelle peamine tegevus on osaluse soetamine ja valdamine tütarettevõtjates, kes on ainult või peamiselt kindlustusseltsid, edasikindlustusseltsid või kolmandate riikide kindlustusseltsid ja kellest vähemalt üks tütarettevõtja on kindlustusselts, ning kes ei ole segafinantsvaldusettevõtja vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivile 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskontserni kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet; ([1])

j) *segakindlustusvaldusettevõtja* – emaettevõtja, kes ei ole kindlustusselts, kolmanda riigi kindlustusselts, edasikindlustusselts, kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ tähenduses ja kelle tütarettevõtjate hulka kuulub vähemalt üks kindlustusselts.”

2. Artikli 6 lõikele 3 lisatakse järgmine lause:

“Kui taotluse esitanud pädev asutus ei teosta kontrollimist ise, võib ta soovi korral kontrollimises osaleda.”

3. Artikli 8 lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

“Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusseltsidel oleksid piisavad riskijuhtimistoimingud ja sisekontrollimeetmed, kaasa arvatud arukad aruannete esitamise ja raamatupidamise menetlused, et nõuetekohaselt teha kindlaks, mõõta, jälgida ja kontrollida kontsernisiseseid tehinguid ja riskikontsentratsiooni vastavalt lõikele 1. Lisaks sellele nõuavad liikmesriigid, et kindlustusseltsid esitaksid vähemalt kord aastas pädevatele asutustele aruande oluliste tehingute kohta. Pädevad asutused kontrollivad neid toiminguid ja mehhanisme.”

4. Lisatakse järgmised artiklid:

“Artikkel 10a

Koostöö kolmandate riikide pädevate asutustega

1. Komisjon võib liikmesriigi taotlusel või omal algatusel pöörduda nõukogu poole ettepanekuga pidada ühe või mitme kolmanda riigiga läbirääkimisi, et sõlmida kokkulepped, mis käsitlevad vahendeid täiendava järelevalve teostamiseks järgmiste asutuste üle:

a) kindlustusseltsid, mille osalevateks ühinguteks on artiklis 2 osutatud ühingud, mille peakontor asub kolmandas riigis, ja

b) kolmandate riikide kindlustusseltsid, mille osalevateks ühinguteks on artiklis 2 osutatud ühingud, mille peakontor asub kolmandas riigis,

2. Lõikes 1 nimetatud kokkulepetega püütakse eelkõige tagada, et:

a) liikmesriikide pädevatele asutustele on kättesaadav vajalik teave, et teostada täiendavat järelevalvet selliste ühenduses asuva peakontoriga kindlustusseltside üle, millel on tütarettevõtjad või osalused väljaspool ühendust asuvates ettevõtjates, ja

b) kolmandate riikide pädevatele asutustele on kättesaadav vajalik teave, et teostada täiendavat järelevalvet selliste oma territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltside üle, millel on tütarettevõtjad või osalused ühes või mitmes liikmesriigis asuvates ettevõtjates.

3. Komisjon ja kindlustuskomitee tutvuvad põhjalikult lõikes 1 nimetatud läbirääkimiste tulemustega ja nendest johtuva olukorraga.

([1]) ELT L 35, 11.2.2003.

▼B

Artikkel 10b

Kindlustusvaldusettevõtja juhtorgan

Liikmesriigid nõuavad, et tegelikult kindlustusvaldusettevõtja tegevust juhtivatel isikutel oleks piisavalt hea maine ja piisavad kogemused nende ülesannete täitmiseks.”

5. I lisa punkti 1.B lisatakse järgmine lõik:

“Kui kindlustuskontserni mõningate ettevõtjate vahel ei ole kapitaliseoseid, otsustab pädev asutus, millist suhtelist osa tuleb arvesse võtta.”

6. I lisa punkti 2 lisatakse järgmine punkt:

“**2.4a. Seotud krediidiasutused, investeerimisühingud ja finantsasutused**

Kui arvutatakse krediidiasutuse, investeerimisühingu või finantsasutuse osalevast ettevõtjast kindlustusseltsi korrigeeritud solventsusmarginaali, kohaldatakse *mutatis mutandis* direktiivi 73/239/EMÜ artikli 16 lõikes 1 ja direktiivi 79/267/EMÜ artiklis 18 sätestatud eeskirju selliste osaluste mahaarvamise kohta ning sätteid liikmesriikide suutlikkuse kohta lubada teatavate tingimuste korral teistsuguseid meetodeid ja selliste osaluste mahaarvamata jätmist.”

Artikkel 29

Direktiivi 2000/12/EÜ muudatus

Direktiivi 2000/12/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

   a) punkt 9 asendatakse järgmisega:

      “9. “osalus konsolideeritud järelevalve teostamisel ja artikli 34 lõike 2 punktide 15 ja 16 rakendamisel” tähendab osalust direktiivi 78/660/EMÜ artikli 17 esimese lause tähenduses või otseselt või kaudselt vähemalt 20 % omamist ettevõtja hääleõigusest või kapitalist;”

   b) punktid 21 ja 22 asendatakse järgmisega:

      “21. *finantsvaldusettevõtja* – finantsasutus, mille tütarettevõtjad on eranditult või peamiselt krediidiasutused või finantsasutused, millest vähemalt üks on krediidiasutus, ja mis ei ole segafinantsvaldusettevõtja vastavalt määratlusele Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivis 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet; ([1])

      22. *segavaldusettevõtja* – emaettevõtja, mis ei ole finantsvaldusettevõtja ega krediidiasutus ega segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ tähenduses, mille tütarettevõtjate hulka kuulub vähemalt üks krediidiasutus;”

2. Artiklisse 12 lisatakse järgmised lõiked:

“Kindlustusseltside või investeerimisühingute järelevalve eest vastutava asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne loa andmist krediidiasutusele:

a) mis on ühenduses tegevusloa saanud kindlustusseltsi või investeerimisühingu tütarettevõtja või

([1]) ELT L 35, 11.2.2003.

▼B

b) mis on ühenduses tegevusloa saanud kindlustusseltsi või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või

c) mida kontrollib sama füüsiline või juriidiline isik, kes kontrollib ühenduses tegevusloa saanud kindlustusseltsi või investeerimisühingut.

Esimeses ja teises lõigus osutatud pädevad asutused konsulteerivad üksteisega eelkõige hinnates aktsionäride sobivust ning sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide mainet ja kogemust. Nad edastavad üksteisele kõik andmed aktsionäride sobivuse ja sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide maine ja kogemuse kohta, mis on olulised teistele loa andmisega seotud pädevatele asutustele ja tegutsemistingimuste järgimise pideva hindamise jaoks.”

3. Artikli 16 lõige 2 asendatakse järgmisega:

“2. Kui lõikes 1 nimetatud osalust omandav isik on teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutus, kindlustusselts või investeerimisühing või teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuse, kindlustusseltsi või investeerimisühingu emaettevõtja või füüsiline või juriidiline isik, kes kontrollib teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutust, kindlustusseltsi või investeerimisühingut, ja kui asutus, milles omandaja soovib omandada osaluse, muutuks selle tulemusena omandaja tütarettevõtjaks või tema kontrollile alluvaks, peab omandamisele hinnangu andmist käsitlema artiklis 12 nimetatud eelneva konsulteerimise käigus.”

4. Artikli 34 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

a) esimeses lõigus asendatakse punktid 12 ja 13 järgmisega:

“12. osalused teistes krediidi- ja finantsasutustes, mis moodustavad üle 10 % nende kapitalist;

13. artiklis 35 ja artikli 36 lõikes 3 osutatud allutatud nõuded ja instrumendid, mis krediidiasutusel on krediidi- ja finantsasutustes, mille kapitalist tema osalus moodustab enam kui 10 %;

14. osalused teistes krediidi- ja finantseerimisasutustes, mis moodustavad kuni 10 % nende kapitalist, allutatud nõuded ja artiklis 35 ja artikli 36 lõikes 3 osutatud instrumendid, mida krediidiasutus valdab käesoleva lõigu punktides 12 ja 13 nimetamata krediidi- ja finantsasutustes, kui sellise osaluse, allutatud nõuete ja instrumentide kogusumma on suurem kui 10 % kõnealuse krediidiasutuse omavahenditest enne, kui sellest arvatakse maha käesoleva lõigu punktides 12–16 nimetatud kirjed;

15. artikli 1 lõikes 9 osutatud osalused, mis krediidiasutusel on järgmistes ettevõtetes:

— direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 6, direktiivi 79/267/EMÜ artiklis 6 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/78/EÜ ([1]) artikli 1 punktis b osutatud kindlustusseltsides,

— direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punktis c osutatud edasikindlustusseltsides,

— direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 alapunktis i osutatud kindlustusvaldusettevõtjates;

16. kõik järgmised kirjed, mis krediidiasutusel on seoses punktis 15 osutatud üksustega, milles tal on osalus:

([1]) EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1.

▼B

— direktiivi 73/239/EMÜ artikli 16 lõikes 3 osutatud instrumendid,

— direktiivi 79/267/EMÜ artikli 18 lõikes 3 osutatud instrumendid;”

b) teine lõik asendatakse järgmisega:

“Kui teise krediidiasutuse, finantsasutuse, kindlustus- või edasikindlustusseltsi või kindlustusvaldusettevõtja aktsiaid hoitakse ajutiselt seoses finantsabi andmise toiminguga, mille eesmärk on asjaomase ettevõtte ümberkorraldamine ja päästmine, võib pädev asutus loobuda punktides 12–16 osutatud mahaarvamist käsitlevate sätete kohaldamisest.

Selle asemel, et arvata maha punktides 15 ja 16 osutatud osalused, võivad liikmesriigid lubada oma krediidiasutustel kohaldada *mutatis mutandis* direktiivi 2002/87/EÜ I lisas kirjeldatud meetodeid 1, 2 või 3. Meetodit 1 (“raamatupidamise konsolideerimine”) kohaldatakse ainult siis, kui pädev asutus on veendunud konsolideerimisega hõlmatud üksuste juhtimise ja sisekontrolli integreerituse tasemes. Valitud meetodit kohaldatakse aja jooksul järjepidevalt.

Liikmesriigid võivad näha ette, et omavahendite individuaalse arvutamise korral ei pea 3. peatüki kohaselt konsolideeritud järelevalvega hõlmatud või direktiivi 2002/87/EÜ kohaselt täiendava järelevalvega hõlmatud krediidiasutused arvama maha punktides 12–16 osutatud osalusi krediidiasutustes, finantsasutustes, kindlustus- või edasikindlustusseltsides või kindlustusvaldusettevõtjates, mis on hõlmatud konsolideeritud või täiendava järelevalvega.

Käesolevat sätet kohaldatakse kõigi ühenduse õigusaktidega ühtlustatud usaldatavusnormatiivide suhtes.”

5. Artikli 51 lõige 3 asendatakse järgmisega:

“3. Liikmesriigid ei pea lõigetes 1 ja 2 sätestatud piiranguid kohaldama osaluste suhtes direktiivis 73/239/EMÜ ja direktiivis 79/267/EMÜ määratletud kindlustusseltsides või direktiivis 98/78/EÜ määratletud edasikindlustusseltsides.”

6. Artikli 52 lõike 2 viimane lause asendatakse järgmisega:

“Finantsvaldusettevõtja finantsseisundi konsolideeritus ei tähenda mingil juhul, et pädevatelt asutustelt nõutakse järelevalve teostamist finantsvaldusettevõtja üle eraldi, ilma et see piiraks artikli 54a sätete kohaldamist.”

7. Artiklit 54 muudetakse järgmiselt.

a) lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

“Kui ettevõtjate vahel on direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 osutatud seos, otsustavad pädevad asutused konsolideerimise teostamise viisi.”

b) lõike 4 esimese lõigu kolmas taane jäetakse välja;

8. Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 54a

Finantsvaldusettevõtja juhtorgan

Liikmesriigid nõuavad, et tegelikult finantsvaldusettevõtja tegevust juhtivatel isikutel oleks piisavalt hea maine ja piisavad kogemused nende ülesannete täitmiseks.”

9. Lisatakse järgmine artikkel:

▼B

“Artikkel 55a

Kontsernisisesed tehingud segavaldusettevõtjatega

Ilma et see piiraks käesoleva direktiivi V jaotise 2. peatüki 3. jao sätete kohaldamist, näevad liikmesriigid ette, et kui ühe või mitme krediidiasutuse emaettevõtja on segavaldusettevõtja, teostavad nende krediidiasutuste järelevalve eest vastutavad pädevad asutused üldist järelevalvet krediidiasutuse ja segavaldusetevõtja ja tema tütarettevõtjate vaheliste tehingute üle.

Pädevad asutused nõuavad, et krediidiasutustel oleksid piisavad riskijuhtimistoimingud ja sisekontrollimeetmed, kaasa arvatud arukad aruannete esitamise ja raamatupidamise menetlused, et nõuetekohaselt teha kindlaks, mõõta, jälgida ja kontrollida tehinguid nende emaettevõtjast segavaldusettevõtjaga ja tema tütarettevõtjatega. Pädevad asutused nõuavad, et krediidiasutused esitaksid aruandeid kõigi nimetatud üksustega toimunud märkimisväärsete tehingute kohta, mida ei ole nimetatud artiklis 48. Pädevad asutused kontrollivad neid menetlusi ja märkimisväärseid tehinguid.

Kui sellised kontsernisisesed tehingud ohustavad krediidiasutuse finantsolukorda, võtab asutuse järelevalve eest vastutav pädev asutus asjakohaseid meetmeid.”

10. Artikli 56 lõikele 7 lisatakse järgmine lause:

“Kui taotluse esitanud pädev asutus ei teosta kontrollimist ise, võib ta soovi korral kontrollimises osaleda.”

11. Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 56a

Kolmandates riikides asuvad emaettevõtjad

Kui krediidiasutuse suhtes, kelle emaettevõtja on väljaspool ühendust asuva peakontoriga krediidiasutus või finantsvaldusettevõtja, ei kohaldata konsolideeritud järelevalvet vastavalt artiklile 52, kontrollivad pädevad asutused, kas kolmanda riigi pädevad asutused kohaldavad krediidiasutuse suhtes konsolideeritud järelevalvet, mis on samaväärne artiklis 52 sätestatud põhimõtetest lähtuva järelevalvega. Kontrollimist teostab emaettevõtja või ühenduses loa saanud reguleeritud üksuse taotluse korral või omal initsiatiivil pädev asutus, kes vastutaks konsolideeritud järelevalve eest, kui rakendataks neljanda lõigu sätteid. Kõnealune pädev asutus konsulteeriv muude asjassepuutuvate pädevate asutustega.

Panganduse nõuandekomitee võib anda üldisi juhtnööre selle kohta, kas on tõenäoline, et kolmandate riikide pädevate asutuste konsolideeritud järelevalve korraga on võimalik saavutada käesolevas peatükis määratletud täiendava järelevalve eesmärgid krediidiasutuste puhul, mille emaettevõtja peakontor asub väljaspool ühendust. Komitee vaatab kõik sellised juhised läbi ja võtab arvesse muudatusi selliste pädevate asutuste teostatava konsolideeritud järelevalve korras.

Teises lõigus osutatud kontrolli teostav pädev asutus võtab kõiki selliseid juhiseid arvesse. Selleks konsulteerib pädev asutus enne otsuse tegemist komiteega.

Sellise samaväärse järelevalve puudumise korral kohaldab liikmesriik artikli 52 sätteid krediidiasutuste suhtes analoogia põhjal.

Selle asemel võivad liikmesriigid lubada oma pädevatel asutustel rakendada muid asjakohaseid järelevalvemetoodikaid, millega on võimalik saavutada krediidiasutuste konsolideeritud järelevalve eesmärgid. Konsolideeritud järelevalve eest vastutavad pädevad asutused peavad neis meetodites kokku leppima pärast konsulteerimist muude asjassepuutuvate pädevate asutustega. Eelkõige võivad pädevad asutused nõuda ühenduses asuva peakontoriga finantsval-

▼B

dusettevõtja loomist ning kohaldada konsolideeritud järelevalvet käsitlevaid sätteid kõnealuse finantsvaldusettevõtja konsolideeritud seisundi suhtes. Meetoditega tuleb saavutada konsolideeritud järelevalve käesolevas peatükis määratletud eesmärgid ning neist tuleb teatada muudele asjassepuutuvatele pädevatele asutustele ja komisjonile.”

V PEATÜKK

VARAHALDUSETTEVÕTJAD

Artikkel 30

Varahaldusettevõtjad

Kuni valdkondade eeskirjade täiendava kooskõlastamiseni näevad liikmesriigid ette varahaldusettevõtjate hõlmamise:

a) krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud järelevalvega ja/või kindlustuskontserni kuuluvate kindlustusseltside täiendava järelevalvega ja

b) käesolevas direktiivis sätestatud täiendava järelevalvega, kui kontserni puhul on tegemist finantskonglomeraadiga.

Esimese lõigu kohaldamiseks sätestavad liikmesriigid või annavad oma pädevatele asutustele volitused otsustada, milliste valdkondade (pangandussektori, kindlustussektori või investeerimisteenuste sektori) eeskirjade kohaselt hõlmatakse varahaldusettevõtjad esimese lõigu punktis a osutatud konsolideeritud ja/või täiendava järelevalvega. Käesoleva sätte rakendamisel kohaldatakse varahaldusettevõtjate suhtes *mutatis mutandis* finantsasutuste (kui varahaldusettevõtjad hõlmatakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud järelevalvega) ja edasikindlustusseltside (kui varahaldusettevõtjad hõlmatakse kindlustusseltside täiendava järelevalvega) hõlmamise vormi ja sisu käsitlevad asjaomaseid valdkondade eeskirju. Esimese lõigu punktis b osutatud täiendava järelevalve teostamisel käsitletakse varahaldusettevõtjaid osana sektorist, millega ta on hõlmatud tulenevalt esimese lõigu punktist a.

Kui varahaldusettevõtja kuulub finantskonglomeraati, tõlgendatakse käesoleva direktiivi rakendamisel kõiki viiteid reguleeritud üksuse mõistele ja kõiki viiteid pädeva asutuse ja asjaomase pädeva asutuse mõistetele selliselt, nagu hõlmaksid nad vastavalt varahaldusettevõtjaid ja varahaldusettevõtjate järelevalve eest vastutavaid pädevaid asutusi. See kehtib *mutatis mutandis* ka esimese lõigu punktis a osutatud kontsernide puhul.

VI PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 31

Komisjoni aruanne

1. Komisjon esitab artiklis 21 osutatud finantskonglomeraatide komiteele 11. augustiks 2007 aruande, mis käsitleb liikmesriikide tavasid ja vajadusel ka täiendava kooskõlastamise vajadust järgmistes küsimustes:

— varahaldusettevõtjate hõlmamine kontserni tasandil toimuva järelevalvega,

— I lisas sätestatud kapitali adekvaatsuse meetodite valik ja kohaldamine,

— märkimisväärsete kontsernisiseste tehingute ja märkimisväärse riskikontsentratsiooni määratlemine ning II lisas osutatud kontsernisiseste tehingute ja riskikontsentratsiooni järelevalve eelkõige seoses sellel otstarbel kehtestatavate koguseliste piirangute ja kvaliteedinõuete,

▼B

— ajavahemikud, mille järel finantskonglomeraadid arvutavad artikli 6 lõikes 2 sätestatud kapitali adekvaatsuse nõuded ja esitavad koordinaatorile aruanded märkimisväärse riskikontsentratsiooni kohta vastavalt artikli 7 lõikele 2.

Enne otsuste tegemist konsulteerib komisjon komiteega.

2. Ühe aasta jooksul alates sellest, kui rahvusvahelisel tasandil on jõutud kokkuleppele eeskirjade osas, mille abil välistada finantskontsernide omavahendite finantsvõimenduse kasutamine, uurib komisjon, kuidas viia käesoleva direktiivi sätted kooskõlla selliste rahvusvaheliste kokkulepetega ja teeb vajadusel asjakohased ettepanekud.

Artikkel 32

Ülevõtmine

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 11. augustit 2004. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid näevad ette, et esimeses lõigus nimetatud sätteid kohaldatakse esimest korda 1. jaanuaril 2005 või kõnealuse kalendriaasta jooksul algava majandusaasta raamatupidamise järelevalve suhtes.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näeb ette liikmesriik.

Artikkel 33

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 34

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B

I LISA

KAPITALI ADEKVAATSUS

Artikli 6 lõikes 1 osutatud finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamine toimub kooskõlas tehniliste põhimõtetega ja vastavalt ühele lisadest, mida kirjeldatakse käesolevas lisas.

Kui pädevad asutused tegutsevad konkreetse finantskonglomeraadi koordinaatoritena, lubavad liikmesriigid neil pärast konsulteerimist muude pädevate asutuste ja konglomeraadi endaga otsustada, millist meetodit kõnealune finantskonglomeraat kohaldab, ilma et see piiraks järgmise lõigu sätete kohaldamist.

Liikmesriigid võivad nõuda, et arvutamine toimuks vastavalt ühele konkreetsele käesolevas lisas kirjeldatud meetodile, kui finantskonglomeraadi eesotsas on kõnealuses liikmesriigis loa saanud reguleeritud üksus. Kui finantskonglomeraadi eesotsas ei ole artiklis 1 osutatud reguleeritud üksus, lubavad liikmesriigid kasutada ükskõik millist käesolevas lisas kirjeldatud meetodit, välja arvatud juhul, kui asjaomased pädevad asutused asuvad samas liikmesriigis – sellisel juhul võib liikmesriik nõuda ühe kirjeldatud meetodi kasutamist.

I. **Tehnilised põhimõtted**

1. *Täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamise ulatus ja vorm*

Kui üksus on tütarettevõtja ja tema maksevõime on puudulik või kui reguleerimata finantssektori üksuse puhul on tema nominaalne maksevõimelisus puudulik, tuleb tütarettevõtja maksevõimelisuse summaarset puudujääki arvesse võtta olenemata sellest, millist meetodit kasutatakse. Kui koordinaatori arvates piirdub kapitali osa omava emaettevõtja vastutus sellisel juhul kindlalt ja üheselt ainult nimetatud kapitali osaga, võib koordinaator anda loa, mille kohaselt tütarettevõtja maksejõulisuse puudujäägi võib arvesse võtta proportsionaalsel alusel.

Kui finantskonglomeraati kuuluvate üksuste vahel ei ole kapitalisidemeid, otsustab koordinaator pärast teiste asjaomaste pädevate asutustega konsulteerimist, millist suhtelist osa tuleb arvesse võtta, pidades sealjuures meeles kohustusi, mis kaasnevad olemasolevate suhetega.

2. *Muud tehnilised põhimõtted*

Olenemata sellest, milliseid käesoleva lisa II jaotises sätestatud meetodeid on kasutatud finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamiseks, tagab koordinaator ja vajadusel tagavad ka muud asjassepuutuvad pädevad asutused järgmiste põhimõtete kohaldamise:

i) välistada tuleb omavahendite arvutamiseks kõlblike elementide korduv kasutamine finantskonglomeraadi tasandil (finantsvõimendus) ja sobimatu omavahendite loomine kontserni sees; selleks, et tagada finantsvõimenduse ja kontsernisisese omavahendite loomise välistamine, kohaldavad pädevad asutused analoogia põhjal asjaomastes valdkondade eeskirjades sätestatud asjaomaseid põhimõtteid;

ii) kuni valdkondade eeskirjade täiendava kooskõlastamiseni kaetakse finantskonglomeraadi iga erineva finantsvaldkonna maksejõulisuse nõuded omavahendite elementidega vastava valdkonna eeskirjade kohaselt; kui finantskonglomeraadi tasandil on omavahendite puudujääk, võib täiendavate maksejõulisuse nõuete täitmise kontrollimiseks kasutada ainult neid omavahendite elemente, mis on kõlblikud iga valdkonna eeskirjade kohaselt (valdkonnaülene kapital);

kui valdkondade eeskirjadega on ette nähtud piirangud teatavate selliste omavahendite instrumentide kõlblikkusele, mida võiks kasutada valdkonnaülese kapitalina, kehtivad need piirangud *mutatis mutandis* ka omavahendite arvutamise suhtes finantskonglomeraadi tasandil;

omavahendite arvutamisel finantskonglomeraadi tasandil võtavad pädevad asutused arvesse ka omavahendite tegelikku võõrandatavust ja kättesaadavust kontserni erinevates juriidilistes üksustes kapitali adekvaatsuse eeskirjade eesmärke arvestades;

kui finantssektori reguleerimata üksuse puhul arvutatakse nominaalne maksejõulisuse nõue vastavalt käesoleva lisa II jaole, tähendab nominaalne makse-

▼B

jõulisuse nõue kapitalinõuet, mida selline üksus peaks asjaomaste valdkondade eeskirjade kohaselt täitma, kui ta oleks sellesse konkreetsesse finantssektorisse kuuluv reguleeritud üksus; varahaldusettevõtjate puhul tähendab maksejõulisuse nõue direktiivi 85/611/EÜ artikli 5a lõike 1 punktis a sätestatud kapitalinõuet; segafinantsvaldusettevõtja nominaalne maksejõulisuse nõue arvutatakse vastavalt finantskonglomeraadi olulisima finantsvaldkonna eeskirjadele.

II. **Tehnilised arvutusmeetodid**

1. meetod: raamatupidamise konsolideerimine

Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamine toimub konsolideeritud aastaaruannete põhjal.

Täiendavad kapitali adekvaatsuse nõuded arvutatakse järgmiste summade vahena:

i) kontserni konsolideeritud seisundi põhjal arvutatud finantskonglomeraadi omavahendid; kõlblikud on need elemendid, mis on kooskõlas asjaomaste valdkondade eeskirjadega;

ja

ii) iga kontsernis esindatud finantssektori maksejõulisuse nõuete summa; iga erineva finantssektori maksejõulisuse nõuded arvutatakse vastava valdkonna eeskirjade kohaselt.

Osutatud valdkondade eeskirjad on eelkõige direktiivid 2000/12/EÜ V jaotise 3. peatükk krediidiasutuste puhul, direktiiv 98/78/EÜ kindlustusseltside puhul ja direktiiv 93/6/EMÜ krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul.

Finantssektori reguleerimata üksuste puhul, mida eespool nimetatud valdkondade maksejõulisuse nõuete arvutamine ei hõlma, arvutatakse nominaalne maksejõulisuse nõue.

Vahe ei saa olla negatiivne.

2. meetod: mahaarvamine ja liitmine

Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamine toimub iga kontserni kuuluva üksuse raamatupidamisaruannete põhjal.

Täiendavad kapitali adekvaatsuse nõuded arvutatakse järgmiste summade vahena:

i) iga finantskonglomeraati kuuluva reguleeritud ja reguleerimata finantssektori üksuse omavahendite summa; kõlblikud on need elemendid, mis on kooskõlas asjaomaste valdkondade eeskirjadega;

ja

ii) järgmiste elementide summa:

— iga kontserni kuuluva reguleeritud ja reguleerimata finantssektori üksuse maksejõulisuse nõuded; maksejõulisuse nõuded arvutatakse vastavalt asjaomastele valdkondade eeskirjadele ja

— kontserni muudes üksustes olevate osaluste bilansiline väärtus.

Reguleerimata finantssektori üksuste puhul arvutatakse nominaalne maksejõulisuse nõue. Omavahendeid ja maksejõulisuse nõudeid võetakse arvesse vastavalt artikli 6 lõikes 4 osutatud suhtelisele osale ja kooskõlas käesoleva lisa I jaoga.

Vahe ei saa olla negatiivne.

3. meetod: bilansiline väärtus/nõuete mahaarvamine

Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamine toimub iga kontserni kuuluva üksuse raamatupidamisaruannete põhjal.

Täiendavad kapitali adekvaatsuse nõuded arvutatakse järgmiste summade vahena:

▼B

i) emaettevõtja või finantskonglomeraadi eesotsas oleva üksuse omavahendid; kõlblikud on need elemendid, mis on kooskõlas asjaomaste valdkondade eeskirjadega;

ja

ii) järgmiste elementide summa:

— alapunktis i osutatud emaettevõtja või eesotsas oleva üksuse maksejõulisuse nõuded ja

— eespool nimetatud ettevõtja osalus kontserni muudes üksustes või nende üksuste maksejõulisuse nõuded, olenevalt sellest, kumma bilansiline väärtus on suurem; Viimasena nimetatud üksuste maksejõulisuse nõudeid võetakse arvesse vastavalt artikli 6 lõikes 4 osutatud suhtelisele osale ja kooskõlas käesoleva lisa I jaoga.

Reguleerimata finantssektori üksuste puhul arvutatakse nominaalne maksejõulisuse nõue. Hinnates täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamiseks sobivaid elemente, võib osalusi hinnata käesoleva direktiivi tähenduses kapitaliosaluse meetodi kohaselt vastavalt direktiivi 78/660/EMÜ artikli 59 lõike 2 punktis b sätestatud võimalusele.

Vahe ei saa olla negatiivne.

4. meetod: meetodite 1, 2 ja 3 kombinatsioon

Pädevad asutused võivad lubada kasutada meetodite 1, 2 ja 3 kombinatsiooni või kahe nimetatud meetodi kombinatsiooni.

▼B

II LISA

KONTSERNISISESEID TEHINGUID JA RISKIKONTSENTRATSIOONI KÄSITLEVATE SÄTETE TEHNILINE KOHALDAMINE

Pärast konsulteerimist muude asjaomaste pädevate asutustega teeb koordinaator kindlaks, mis liiki tehingute ja riskide kohta peavad konkreetsesse finantskonglomeraati kuuluvad reguleeritud üksused esitama aruanded vastavalt kontsernisiseste tehingute ja riskikontsentratsioonide teatamist käsitlevatele artikli 7 lõike 2 ja artikli 8 lõike 2 sätetele. Tehingute liikide ja riskide määratlemisel ja nende suhtes oma seisukohtade edastamisel võtavad koordinaator ja asjaomased pädevad asutused arvesse finantskonglomeraadi konkreetset kontserni- ja riskijuhtimise struktuuri. Et teha kindlaks märkimisväärsed kontsernisisesed tehingud ja märkimisväärne riskikontsentratsioon, millest tuleb teatada vastavalt artiklite 7 ja 8 sätetele, määratleb koordinaator pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutuste ja konglomeraadi endaga otstarbekad künnised, mis toetuvad normatiivsetele omavahenditele ja/või tehnilistele sätetele.

Kontsernisiseseid tehinguid ja riskikontsentratsioone kontrollides jälgib koordinaator eelkõige võimalikku levikuohtu finantskonglomeraadis, huvide konflikti ohtu, valdkondade eeskirjadest kõrvalehoidmise riski ja riskide mahtu ja intensiivsust.

Liikmesriigid võivad lubada oma pädevatel asutustel kohaldada finantskonglomeraadi tasandil kontsernisiseseid tehinguid ja riskikontsentratsioone käsitlevate valdkondade eeskirjade sätteid eelkõige selleks, et välistada valdkondade eeskirjadest kõrvalehoidmine.